DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

№ 1. | Warszawa, dnia 1 marca 1920 r. | Rok I.

Rozporządzenie w sprawie wydawania „Dziennika Urzędowego”.

Nr. A. I. 6979. Warszawa, dnia 26 września 1919 r.

§ 1. Celem ogłaszania wszelkich rozporządzeń, dotyczących Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wydawany będzie dziennik urzędowy.

§ 2. Dziennik nosi nazwę „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej“.

§ 3. Dziennik wydawany będzie w miarę potrzeby.

§ 4. W „Dzienniku Urzędowym“ pomieszczane będą:

a) rozporządzenia, okólniki i zarządzenia M. S. Z.

b) rozporządzenia innych Ministerstw i Władz Centralnych, dotyczące agend M. S. Z.

c) ruch służbowy M. S. Z.

d) wszelkiego rodzaju ogłoszenia i wiadomości urzędowe, dotyczące Ministerstwa Spraw Zagranicznych, oraz Poselstw i Konsulatów.

Podsekretarz Stanu:

(—) W. Skrzyński.

Okólniki dotyczące poselstw i konsulatów polskich.

1.

Instrukcja w przedmiocie służby kurjerskiej.

(Okólnik Nr. 40 z dn. 5 lipca 1919 r.).

W uzupełnieniu doychczasowych instrukcji Nr.Nr. A/VII. 707 z dn. 26/III 1919 r., A/VII. 2135 z dn. 2.VI.1919 r., A/VII. 2481 z dn. 18.VI.1919 w sprawie służby kurjerskiej poleca się:

1. Każda placówka powinna nabyć walizę, lub worek odpowiednich rozmiarów dla składania w nim poczty kurjerskiej. Waliza lub worek mają być zaopatrzone napisem: „Légation Polonaise à . . . . ; Service diplomatique; Ministère des Affaires Etrangères à Varsovie" i opieczętowane w sposób taki, aby otworzenie walizy lub worka, bez uszkodzenia pieczęci, było niemożliwe.

2. Bagaż dyplomatyczny powinien być spakowany w jeden lub kilka worków, względnie waliz, stosownie do ilości korespondencji, a nie stanowić licznych oddzielnych małych paczek. Opakowywanie poczty w drobne paczki, pomijając już niewygodę i możność zagubienia lub zapomnienia jednej z nich, jest pozatem praktycznie bardzo niewygodne ze względu na trudności wylegitymowania charakteru oficjalnego każdej paczki poszczególnej, przy mogących wyniknąć trudnościach, czynionych kurjerom w drodze.

3. Bezpośrednio przed zamknięciem należy wewnątrz walizy, względnie worka, na wierzchu umieścić: „Wykaz zawartości przesyłki", według załączonego wzoru, uwzględniając specjalne zmiany w formie i adresie poszczególnych placówek. Wykaz wypełnia się, pisząc przez kalkę w ten sposób, że dokładna odbitka wykazu pozostaje na miejscu. Żaden bagaż dyplomatyczny nie może być wysłany bez załączenia wykazu przedmiotów, znajdujących się wewnątrz.

4. Zawartość przesyłki kurjerskiej należy segregować na oddzielne paczki z korespondencją:

a) dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych,
b) „ Urzędów Polskich,
c) „ „ Państw Obcych,
d) „ osób lub instytucji prywatnych (zob. nr. 7).

Na każdej takiej paczce należy postawić Nr. porządkowy i oznaczyć ilość listów; Nr. porządkowy powinien być **przeniesiony na wykaz** zawartości przesyłki kurjerskiej.

5. Papiery szczególnej wagi, lub też przesyłki zawierające pieniądze, papiery wartościowe i t. p., winny być starannie opakowane, opieczętowane i bezwarunkowo na wykazie przesyłki pod osobną liczbą porządkową wymienione.

6. Do wykazu przesyłki placówka powinna każdorazowo dołączyć odcinek z pokwitowaniem odbioru od Ministerstwa Spraw Zagranicznych ostatnio otrzymanej przez placowkę poczty z Warszawy.

7. Wiozący pocztę kurjerską powinien być dokładnie poinformowany, że obowiązkiem kurjera dyplomatycznego, po przybyciu do Warszawy, jest natychmiastowe zgłoszenie się **wprost z dworca** do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, gdzie w Wydziale Komunikacji (wydział kurjerów) należy oddać pocztę. — **Wręczanie przesyłek kurjerskich w poszczególnych wydziałach Ministerstwa, lub też poszczególnym urzędnikom Ministerstwa Spraw Zagranicznych, jest stanowczo niedopuszczalne.**

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
KANCELARJA
DEPART. POLIT.-DYPLOM.

Do Misji Polskiej

w ....

ZAWARTOŚĆ PRZESYŁKI Nr. ....

L. p.	PRZEDMIOT	L. p.	PRZEDMIOT

Warszawa, d. .... 19..... godz. ....

Ekspedjował:

Uprasza się o potwierdzenie odbioru na odcinku.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie

Przesyłkę Nr. .... *z dn.* .... *19*..... *r. otrzymaliśmy.*

.... *dnia* .... *19*..... *r.*

Pieczęć. **Podpis.**

2.

Zewnętrzna forma raportów i ich ekspedycja.

(Okólniki Nr. 41 z d. 7 lipca i Nr. 174 z d. 7 list. 1919 r.)

Raporty, przedstawiane Ministerstwu Spraw Zagranicznych, dzielą się według treści i formy na trzy rodzaje, a mianowicie:

1) **Raporty administracyjne, konsularne i handlowe,**
2) „ **polityczne,**
3) „ **poufne i osobiste,** pisane tylko w bardzo ważnych sprawach.

Raporty administracyjne, konsularne i handlowe powinny być adresowane: „Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie".

Raporty polityczne: „Do Pana Ministra Spraw Zagranicznych w Warszawie".

Raporty poufne i osobiste: „Do Pana N. N. Podsekretarza Stanu Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie".

Raporty administracyjne i polityczne mają być opatrzone po lewej stronie u góry:

a) numerem w liczbach arabskich,

b) powołaniem się na poprzedni raport, odezwę, lub instrukcję Ministerstwa, o ile w tej sprawie Ministerstwo zwracało się do Przedstawicielstwa, lub na raport własny, o ile obecny jest rozwinięciem dawniejszego.

(W wypadkach, gdy nie miało miejsca ani jedno, ani drugie, lub gdy sprawa powstała z inicjatywy placówki, powołanie się to odpada)

c) podaniem treści, oraz

d) datą po prawej stronie u góry.

Uwaga: Raporty **polityczne,** pochodzące z jednego dnia, winny być opatrzone jednym i tym samym numerem, z dodaniem kolejnych liter alfabetu dla oznaczenia porządku, w jakim następowały.

Raporty **poufne i osobiste,** pisane tylko w bardzo ważnych sprawach, opatrzeć należy o ile możności tymiż samymi szczegółami, co administracyjne i polityczne, z tą tylko różnicą, że numery raportów poufnych i osobistych będą oznaczane liczbami nie arabskiemi, lecz **rzymskiemi.**

Raporty poselstw, konsulatów i misji zagranicznych polskich, wystosowywane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, mają być oznaczone już **zewnętrznie** na kopercie wedle następujących kategorji:

1) administracyjne, 2) konsularne, 3) ekonomiczne, 4) polityczne, 5) poufne, 6) najściślej poufne, do rąk własnych Pana Ministra lub Pana Podsekretarza Stanu.

Charakter specjalny tej ostatniej kategorji, której nie należy nadużywać, ma być uwidoczniony **na kopercie** czerwonym atramentem i zawierać ma korespondencję natury najbardziej poufnej, przeznaczonej wyłącznie dla Ministra, względnie Podsekretarza Stanu.

Koperty zawierające raporty Administracyjne, należy oznaczać skrótem: Adm., Polityczne — skrótem: Pol. Przytem w jednym i w drugim wypadku winny być podane na kopertach numery znajdujących się wewnątrz raportów.

Stosownie do punktu 4-a „Instrukcji w przedmiocie służby kurjerskiej", korespondencje dla Ministerstwa należy, w myśl powyższego, podzielić na trzy paczki:

1) na paczkę „Administracyjną“, adresowaną do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2) na paczkę „Polityczną“, adresowaną do Pana Ministra Spraw Zagranicznych“ i ewentualnie

3) na paczkę, przeznaczoną i adresowaną „Do Pana Podsekretarza Stanu“.

Do każdej z tych paczek należy dołączyć wykaz ekspedycji, t. j. spis numerów, znajdujących się wewnątrz raportów.

Spisy te winny być sporządzone w 3 egzemplarzach (przez kalkę) i nosić na sobie numer „Zawartości przesyłki“ (patrz okólnik Nr. 40 z 5 lipca 1919 r.: Instrukcja w przedmiocie służby kurjerskiej). Jeden z tych egzemplarzy Przedstawicielstwo zatrzymuje u siebie, dwa zaś dołącza do paczki, idącej do Ministerstwa Spraw Zagranicznych; z tych jeden M. S. Z. zachowuje w swoich aktach, a drugi zwraca placówce razem z odcinkiem „Zawartości przesyłki“, wspomnianym w okólniku Nr. 40 z 5 lipca 1919 r. Zgodność z rzeczywistą zawartością lub brak jakiś zaznacza się na wykazie, przez odpowiednie uwagi i zakreślenia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w analogiczny sposób załatwia ekspedycję swojej korespondencji.

Uwaga. Terminy: Przedstawicielstwo i Placówka, używane w niniejszym okólniku, są jednoznaczne i obejmują zarówno Poselstwa, Konsulaty, jak i rozmaite specjalne misje, wysłane z ramienia M. S. Z.

Dla dokładniejszego objaśnienia niniejszej instrukcji podaje się 9 następujących wzorów.

Wzór Raportu Administracyjnego.
I.

1)

**Przedstawicielstwo Polskie
w BERNIE.**

№ 1568.

Odpowiedź na pismo z 10. 6. 19.
Nr. 7949.
W sprawie adresu telegr.

Berno, d. 26 czerwca 1919 r.

**Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych
w Warszawie.**

Niniejszym podaje się do wiadomości, że Przedstawicielstwo Polskie otrzymało w dniu dzisiejszym zawiadomienie z tutejszego Urzędu Telegraficznego o zarejestrowaniu dla Przedstawicielstwa skróconego adresu telegraficznego: Polmission.

(podpis)

II.

2)

**Przedstawicielstwo Polskie
w HADZE.**

№ 1894.

Odpowiedź na pismo z 15. 6. 19.
Nr. 6898 (IV) 3218.
Wiadomości o NN.

Haga, d. 27 czerwca 1919 r.

**Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych,
w Warszawie.**

Przedstawicielstwo w Hadze zawiadamia, że według zasięgniętych wiadomości, N.N. do końca 1918 roku przebywał pod Utrechtem. W styczniu r. b. przedostał się przez Belgję do Francji i wstąpił do armji jenerała Hallera.

(podpis)

Wzór Raportu Politycznego.
I.

3)

Przedstawicielstwo Polskie w WIEDNIU.

№ 139.

W związku z pismem M. S. Z. z 20. 6. 19. Nr. 6234 (III) 118.

O zajściach na Węgrzech.

Wiedeń, d. 23 czerwca 1919 r.

Do Pana Ministra Spraw Zagranicznych, w Warszawie.

(tekst raportu)

(podpis)

II.

4)

Przedstawicielstwo Polskie w BUKARESZCIE.

Nr. 89a.

W związku pismem tutejszem z d. 12. 6. 19. Nr. 73.

Tymczasowy układ z Rumunją.

Bukareszt, d. 27 czerwca 1919 r.

Do Pana Ministra Spraw Zagranicznych w Warszawie.

(tekst raportu)

(podpis)

III.

5)

Przedstawicielstwo Polskie w BUKARESZCIE.

Nr. 89b.

Wiadomości z Rosji.

Bukareszt, d. 27 czerwca 1919 r.

Do Pana Ministra Spraw Zagranicznych, w Warszawie.

(tekst raportu)

(podpis)

Wzór Raportu Poufnego.

6)

Przedstawicielstwo Polskie w WIEDNIU.

Nr. XI.

Odpowiedź na pismo z dn. ....

W sprawie ....

Wiedeń, dn. ....

Do Pana N. N. Podsekretarza Stanu.

(tekst raportu)

(podpis)

Wzór kopert
I.

7)

PRZEDSTAWICIELSTWO POLSKIE w BERNIE.

Adm. Nr. 1568.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie.

II.

PRZEDSTAWICIELSTWO POLSKIE w BUKARESZCIE.

Pol. Nr. 80a, 89b.

8)

Do

Pana Ministra Spraw Zagranicznych

w Warszawie.

Wzór zawartości Przesyłki, która powinna się znajdować na wierzchu walizy lub worka kurjerskiego.

PRZEDSTAWICIELSTWO POLSKIE w WIEDNIU.

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych

w Warszawie.

ZAWARTOŚĆ PRZESYŁKI Nr. ....

9)

Nr. p.	Przedmiot
1	3 paczki pism Administracyjnych
2	2 „ „ Politycznych
3	2 przesyłki do Minist. Przem. i Handlu
4	3 „ „ „ Rolnictwa
5	1 „ „ Poselstwa Francuskiego
6	1 paczka listów (sztuk 26)

Data Ekspedjował:

Do Przedstawicielstwa Polskiego

w Wiedniu.

Przesyłkę Nr. .... z dn. .... otrzymaliśmy.

.... *dn.* .... *1919.*

Pieczęć. (Podpis)

3.

Urlopy szefów poselstw i konsulatów.

(Okólnik Nr. 44 z d. 11 lipca 1919 r.).

Wszyscy szefowie poselstw i konsulatów polskich, obowiązani są o każdem opuszczeniu swego stanowiska; czy to udając się na udzielony urlop, czy w uprzednio zgłoszoną i zaakceptowaną podróż służbową, zawiadomić Ministerstwo Spraw Zagranicznych **w drodze telegraficznej**, używając do tego słowa:

„Parti“ i podpis.

To samo dotyczy się powrotu, przyczem należy użyć słowa:

„Arrivé“ i podpis.

O każdym wyjeździe i powrocie osób z personelu konsulatu, należy zawiadomić Ministerstwo w drodze pisemnej.

4.

W sprawie realizacji Polskiej Pożyczki Państwowej za pośrednictwem zagranicznych Przedstawicielstw.

(Okólnik Nr. 46 z d. 15 lipca 1919 r.).

W myśl uchwał, zapadłych na konferencji międzyministerjalnej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości dyrektywy, jakie winny być ściśle przez Przedstawicielstwa Rządu Polskiego przestrzegane przy realizacji Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r. poza granicami Państwa Polskiego:

1. Asygnaty 5% Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r. mogą być realizowane zagranicą wyłącznie w markach polskich, ewentualnie w walucie obcej po kursach, ustanawianych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

2. Sprzedaż zagranicą asygnat 5% Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r. w walucie austrjackiej lub rosyjskiej nie jest dozwolona.

Uwaga. W związku z tem wpłaty koronowe lub rublowe wszelkich odmian i edycji, pobrane przez Konsulaty i Przedstawicielstwa tytułem zaliczki na Polską Pożyczkę Państwową 1918 r., winny być w możliwie najprędszym czasie zwrócone subskrybentom pod osobistą odpowiedzialnością Kierowników Konsulatów i Przedstawicielstw, którzy, nie posiadając odpowiednich pełnomocnictw, dotyczących otwarcia subskrybcji wymienionej pożyczki, przekroczyli w danym wypadku zakres swojej kompetencji.

3. Należność, pobrana przez Przedstawicielstwa, względnie Konsulaty na asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r., winna być wpłacona na „Rk Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej“ do korespondentów tej ostatniej:

Crédit Lyonnais, Paryż;
Banque Fédérale, Bern;
London Joint City and Midland Bank Ltd. London;
Amsterdamsche Bank, Amsterdam;
Den Danske Landmandsbank, Kopenhaga;
Stockholms Enskilda Bank, Stokholm;
Nordiska Aktienbanken for Handel och Industrie, Helsingfors;
Credito Italiano, Medjolan;
National City Bank of New-York, New-York;

W miejscowościach, w których Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa nie posiada dotychczas swoich korespondentów, wzmiankowana należność winna być złożona do Kasy Przedstawicielstwa lub Konsulatu.

4. Przedstawicielstwa i Konsulaty obowiązane są 1-go każdego miesiąca przedłożyć Ministerstwu Spraw Zagranicznych szczegółowe sprawozdanie kasowe z otrzymanych asygnat Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r.

5. Przedstawicielstwa i Konsulaty powinny przysłać w możliwie najbliższym czasie w dwuch egzemplarzach do Ministerstwa Spraw Zagranicznych facsimile podpisu urzędników, upoważnionych przez nich do podpisywania asygnat Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r.

5.

Przepisy dla konsulatów i urzędników emigracyjnych, obowiązujące przy przyjmowaniu pieniędzy dla przesyłania ich do kraju.

(Okólnik Nr. 47 z d. 15 lipca 1919 r.).

I. Codziennie przy rozpoczynaniu czynności biurowych należy wziąć „Wykaz" przekazów, zaopatrzyć go z lewej strony w pieczęć urzędową, zawierającą datę (dzień, miesiąc i rok), zaś przed zakończeniem pracy dziennej trzeba „Wykaz", o ile do niego wciągnięto choćby jedną pozycję, zaopatrzyć w pieczęć z datą, także u góry, lecz z prawej strony.

Gdyby w przeciągu jednego dnia, lub kilku dni nie wpisano ani jednego przekazu do „Wykazu",– wyciska się na nim z prawej strony u góry pieczęć urzędową z datą tego dnia, w którym zapisano pierwszą pozycję. To zaopatrywanie „Wykazu" w podwójne daty: z lewej i prawej strony, służy dla oznaczenia, że przez okres tylu a tylu dni, żadnych przekazów nie wystawiono, a zarazem ostrzega w razie zaginienia jakiegoś „Wykazu".

II. Po otrzymaniu w dolarach kwoty, przeznaczonej do przekazania, należy ją obliczyć na walutę polską narazie, aż do chwili notowania waluty polskiej na giełdach amerykańskich, podlug kursu, wskazanego przez Bank Polski w Warszawie (obecnie Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa), a potem — podług miejscowego kursu giełdowego.

Za przekazy pobierać należy podług następującej tabeli: za przekaz do 100 dolarów — 10 centów, zaś za każde wkroczenie w nową setkę — po 10 centów, np.: za przekaz na 101 dolarów lub na 199 dol. — po 20 centów.

Pojedyńczy przekaz nie może być wystawiony na kwotę (w walucie polskiej) wyższą ponad 20.000.

III. Po należytym wypełnieniu wszystkich rubryk w „Wykazie", który należy sporządzać przez kalkę w 3-ech (ewentualnie w 4-ech) egzemplarzach (oryginał i dwie [ewent. trzy] kopje), wypełnia się również przez kalkę za pomocą maszyny do pisania „Przekaz czekowy", oddziela odeń „Potwierdzenie" i po podpisaniu i zaopatrzeniu go w pieczęć urzędową, wręcza przekazującemu jako pokwitowania.

IV. Przy zakończeniu czynności biurowych należy:

a) dodać wszystkie rubryki na „Wykazie", przyczem należy mieć na uwadze, że narazie, aż do wprowadzenia jednostajnej waluty na całym obszarze Państwa Polskiego, należy posługiwać się oddzielnemi „Wykazami" dla przekazów do wypłaty w markach i oddzielnemi — do wypłaty w koronach;

b) sprawdzić, czy suma pierwszej rubryki zgadza się z kwotą otrzymanych dolarów;

c) przekonać się, czy ilość wystawionych przekazów zgadza się z ilością pozycji „Wykazu", lub — przy dużym obrocie — z ogólną sumą pozycji wszystkich „Wykazów";

d) zaopatrzyć „Wykaz“ u góry z prawej strony w pieczęć (Patrz Art. I-szy);

e) wysłać wszystkie przekazy wraz z nieoddzielną Kartą pocztową do P. K. O. do Warszawy, dołączywszy do nich oryginał i jedną kopję „Wykazu“,— druga kopja pozostaje dla kontroli w Konsulacie, a ewentualnie jedną należy wysłać do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, względnie do przyszłego Banku Polskiego w Warszawie.

V. Ogólną sumę dolarów, otrzymanych za wystawione przekazy, należy najpóźniej następnego dnia wpłacić do American City Bank w New-Yorku (lub jego filji) na „Rachunek Banku Polskiego w Warszawie“, względnie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

P. K. O. bezzwłocznie, po otrzymaniu przekazów z „Wykazem“, odpisze ogólną kwotę wszystkich przekazów z konta: „Nr. 30010 Bank Polski Konto emigracyjne“, zawiadomi o tem rzeczony Bank za pomocą „Wyciągu z konta“, do którego dołączony będzie 1 egzemplarz „Wykazu“, zaś przekazy tego samego dnia pośle urzędom pocztowym dla dokonania wypłat.

Uwaga: Wszystkie Konsulaty Polskie winny rozpocząć przyjmowanie pieniędzy, celem przekazywania ich do Polski na warunkach i przy zastosowaniu wyżej opisanego sposobu, opracowanego specjalnie dla Konsulatów Polskich w Ameryce.

PRZEKAZ CZEKOWY POCZTOWEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI W WARSZAWIE.

Nr. konta 30.010

BANK POLSKI.
Konto emigracyjne.

Kwotę: Mk. *4.540* fen. *50*

marek cztery tysiące pięćset

czterdzieści 50/100.

wypłacić Pan$\frac{u}{i}$ Zofji Borowskiej

KRAKÓW
Sienna 87.

Wyżej wymienioną kwotę otrzymał$\frac{em}{am}$

Dnia .... *19* ..... *r.*

....

(Podpis)

Kwota: z 4.540,50

Odcinek

Adres wysyłającego

Tadeusz Ostrowski

CHICAGO N. Y.
ul. Gertrudy 59.

POKWITOWANIE

odbiorcy dla przesyłającego.

Kwotę .... otrzymał$\frac{em}{am}$

dnia .... 19......

(Podpis)

Niepiśmienni robią znak odrębny: ....

Powyższy znak odręczny poświadczam:

(Podpis wiarogodnego świadka): ....

Adres odbiorcy ....

Miejsce na znaczek pocztowy

Druk.
PUNTED MATTER
KARTA POCZTOWA
POST-CARD

AMERYKA.

Address Mr/Mrs

Kwota: z 4.540.50

Odcinek
Adres wysyłającego

Tadeusz Ostrowski

CHICAGO N. Y.
ul. Gertrudy 59.

POTWIERDZENIE.

Z upoważnienia Rządu Polskiego odebrałem dolarów ....
.... po kursie ....
i równowartość ich w walucie polskiej Mk. *4.540* fen. *50*
marek cztery tysiące pięćset
czterdzieści 50/100.
przekażę Pan u/i Zofji Borowskiej

KRAKÓW
Sienna 87.

Pieczęć konsulatu.

Dnia .... 19..........

(Podpis urzędnika)

WYKAZ PRZEKAZÓW

№ bieżący	NAZWISKO, IMIĘ I ADRES PRZESYŁAJĄCEGO	Złożono w walucie miejscowej		Do przekazania w walucie polskiej podług kursu		NAZWISKO, IMIĘ I ADRES ODBIORCY	Pobrano za przekaz w walucie miejscowej	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

6.

Poczta kurjerska.

(Okólnik Nr. 67 z dnia 5 sierpnia 1919 r.).

Wobec wielkiej objętości poczty kurjerskiej i zważywszy, że kurjerowi przysługuje prawo brania do przedziału nie więcej, jak 15 kilo bagażu, a pozostały musi oddawać do brankardu pocztowego, poleca się dzielenie poczty kurjerskiej, niezależnie od rozporządzeń zawartych w okólnikach Nr. Nr. 40, z dn. 5 lipca r. b. i 41 z dn. 7 lipca r. b., na dwie części, z których pierwsza zawierać będzie pocztę kurjerską zwykłą, a druga, pakowane w oddzielne pakiety z napisem „poufne" — przesyłki pieniężne i specjalnie ważne dokumenty, jak noty, odpisy szyfrów i t. p., a to w tym celu, by kurjer mógł tę ostatnią, mieć stale przy sobie.

7.

Listy prywatne zagranicę.

(Okólnik Nr. 72 z dnia 8 sierpnia 1919 r.).

Wobec otwarcia prawidłowego połączenia pocztowego z zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę panów urzędników Ministerstwa i placówek zagranicznych, że odtąd dopuszczalne będzie przyjmowanie listów osób prywatnych w walizach dyplomatycznych tylko do krajów, z którymi niema połączenia pocztowego. Listy takie powinny być dołączone do podań, podlegających ogólnej opłacie stemplowej.

8.

Godziny urzędowania konsulatów.

(Okólnik Nr. 73 z dnia 8 sierpnia 1919 r.).

Panowie Kierownicy Konsulatów i oddziałów konsularnych przy Poselstwach, zechcą bezzwłocznie ustanowić stałe godziny urzędowania, stosownie do warunków miejscowych. Godziny te należy podać w odpowiedni sposób do publicznej wiadomości, np. przez ogłoszenie w dziennikach i uwidocznić na drzwiach wchodowych do lokalu konsulatu, przez odpowiednią tablicę. Panowie Kierownicy Konsulatów (oddziałów konsularnych) względnie ich zastępcy, powinni bezwarunkowo znajdować się w godzinach przyjęć stron, w lokalu Konsulatu. jakoteż czuwać nad ścisłem przestrzeganiem ich przez podwładny personel. W niedziele i święta miejscowe, należy (o ile Konsulat nie jest jednoosobowy) ustanowić godziny urzędowe w zmniejszonym rozmiarze, w formie dyżuru. O obranych godzinach urzędowych, zechcą Panowie Kierownicy Konsulatów i oddziałów konsularnych bezzwłocznie zawiadomić Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

9.

Sprawozdania kasowe.

(Okólnik Nr. 80 z dnia 8 sierpnia 1919 r.).

Wszystkie placówki dyplomatyczne i konsularne są bezwzględnie obowiązane przesyłać najpóźniej 15-go każdego miesiąca dokładne sprawozdanie kasowe, podług instrukcji, wraz z dokumentami kasowymi. Wszelka zwłoka w przesłaniu wyżej wymienionych sprawozdań, spowodować może opóźnienie przesyłek pieniężnych placówkom. Należy również niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo o wszelkich zmianach zaszłych w składzie personelu placówki.

10.

Biblioteka Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(Okólnik Nr. 85 z dnia 20 sierpnia 1919 r.).

Biblioteka Ministerstwa Spraw Zagranicznych musi być stale zaopatrywana w urzędowe publikacje, wydawane przez państwa, z któremi Polska utrzymuje stosunki polityczne i handlowe. Chodzi głównie o oficjalne statystyki, sprawozdania konsulów, dzieła o organizacji urządzeń państwowych, historji, jako też stosunkach gospodarczych i politycznych, których naogół niema w handlu księgarskim. a które są niezbędne Ministerstwu dla orjentowania sie w stosunkach zagranicznych.

Również ważną jest rzeczą, ażeby Bibljoteka mogła być stale zaopatrywana w nowości wydawnicze; poleca się wszystkim Poselstwom i Konsulatom stale donosić Ministerstwu (Wydz. S. VII), o wszystkich ważniejszych publikacjach z dziedzin obchodzących Ministerstwo Spraw Zagranicznych, a ukazujących się na terenie działalności odnośnej misji, jak również o ułatwianie i pośredniczenie Bibliotece Ministerstwa w nabywaniu i sprowadzaniu tychże. Poleca się również systematycznie nadsyłać katalogi i prospekty firm wydawniczych księgarskich dla informacji i orjentacji Biblioteki.

11.

Wydawanie dokumentów legitymacyjnych.

(Okólnik Nr. 104 z dnia 16 września 1919 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wszystkim poselstwom i konsulatom kierować się następującemi zasadami przy wydawaniu dokumentów legitymacyjnych polskich, uchylając przepisy, zawarte w okólniku z dnia 18 marca 1919 r. Nr. 1620/A. IV 1182/19 i nie przesądzając dalszych instrukcji będących w związku z wykonaniem traktatu pokojowego i wydaniem wspólnej dla całego Państwa Ustawy o obywatelstwie.

1) świadectwa przynależności do Państwa Polskiego (paszporty polskie) bezterminowe są wydawane stałym mieszkańcom ziem reprezentowanych w Sejmie Ustawodawczym.

Przez stałych mieszkańców tych ziem rozumieć należy:

a) osoby zapisane do ksiąg ludności stałej b. Król. Kongr.

b) osoby, posiadające przynależność do jednej z gmin b. zaboru austrjackiego (osobom, które uzyskały przynależność gminną po dniu 1-go listopada 1918 r. można wydawać świadectwa przynależności państwowej jedynie za zgodą Ministerstwa Spraw Zagranicznych).

c) osoby, zamieszkałe w częściach b. zaboru pruskiego, przyznanych ostatecznie i bezwzględnie Polsce, z zastrzeżeniem, że udzielanie świadectw przynależności osobom narodowości niemieckiej, winno być wstrzymane z tytułu przedwczesności do chwili uzyskania przez traktat pokojowy mocy obowiązującej.

d) osoby, zapisane do ksiąg stanowych powiatu Białostockiego, Bielskiego i Sokólskiego b. gub. Grodzieńskiej.

2) Świadectwa przynależności terminowe na przeciąg miesięcy trzech wydawane są osobom zapisanym do ksiąg stanowych na Kresach Wschodnich, będących pod zarządem władz polskich, a nie reprezentowanych w Sejmie Ustawodawczym. Osobom wymienionej kategorji, o ile są narodowości niepolskiej, paszportów na powrót do kraju udzielać mogą jedynie za każdorazową zgodą Jeneralnego Komisarjatu Ziem Wschodnich.

3) Polakom, poddanym państw zaborczych oraz Polakom nie posiadającym żadnej przynależności państwowej, można wydawać krótkoterminowe paszporty na przyjazd do Polski, o ile osoby te pochodzą od wstępnych (przodków), którzy Polskę kiedyś stale zamieszkiwali, i o ile złożą deklarację, że zamierzają do Polski powrócić, celem stałego w niej osiedlenia się. Należy jednak mieć na względzie, aby powracały tylko elementy, pożyteczne dla kraju.

4) Wydawanie świadectw polskości według wzoru Komitetu Narodowego oraz świadectw tymczasowych (wzór Nr. 6, Wydz. Kons. M. S. Z.) zostaje uchylone.

5) Osobom narodowości polskiej, które tymczasowo na podstawie niniejszej instrukcji nie mogą jeszcze uzyskać świadectw przynależności — w wypadku, gdy ich interesom grożą zarządzenia, skierowane przeciwko obywatelom państw zaborczych — konsulowie winni wydawać zaświadczenia, iż są Polakami i starają się uzyskać obywatelstwo polskie, lub w inny sposób, stosownie do porozumienia się z władzami miejscowemi roztoczyć nad nimi opiekę.

6) Świadectwa przynależności wydawać można jedynie na podstawie dokumentów, stwierdzających, iż petent odpowiada warunkom, wymaganym przez niniejszą instrukcję. Złożenie podania o przyjęciu do obywatelstwa polskiego nie może być podstawą do wydania świadectwa przynależności, (paszportu polskiego) nawet tymczasowego.

7) Za prawidłowe wydawanie paszportów polskich odpowiedzialny jest osobiście kierownik placówki.

12.

Adresy konsulatów.

(Okólnik Nr. 109 z dnia 25 września 1919 r.).

Poleca się poczynić odpowiednie kroki, aby urząd telegraficzny w miejscu siedziby Konsulatu zarejestrował, jako skrócony adres telegraficzny Konsulatu wyraz „Polconsul“.

O wykonaniu tego zlecenia należy natychmiast donieść Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

13.

Delegaci urzędów państwowych zagranicą.

(Okólnik Nr. 151 z dnia 14 października 1919 r.).

W myśl zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów Nr. 239/T. z dnia 24/IX 1919 r., podaje się niniejszym do wiadomości, że wysyłanie zagranicę delegatów przez poszczególne władze państwowe następować będzie na przyszłość po uprzedniem porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Poselstwa, Konsulaty i Placówki zagraniczne zostaną w odpowiednim czasie poinformowane o charakterze i zakresie działania tych delegatów, aby móc w razie potrzeby przyjść im z pomocą, tudzież odpowiadać na ewentualne zapytania ze strony władz miejscowych.

Stosownie do określenia Prezydjum Rady Ministrów Nr. 10784/19 z dnia 22/VIII 1919 r., ci wysłannicy mają być zaopatrzeni w należyte pełnomocnictwa, dokładnie określające ich funkcje i kompetencje.

14.

Urlopy konsulów.

(Okólnik Nr. 155 z dnia 20 października 1919 r.).

Zdarzały się wypadki, iż wbrew przepisowi zawartemu w paragrafie 14 pod a) Regulaminu o urlopach z dnia 15 kwietnia 1919 r. pp. Konsulowie wyjeżdżali na urlopy bez poprzedniego zawiadomienia i zgody danego Poselstwa.

Takie postępowanie jest absolutnie niedopuszczalne, ponieważ jest przedewszystkiem rzeczą danego Posła osądzić, czy chwilowe stosunki danego okręgu konsularnego pozwalają kierownikowi na opuszczenie stanowiska. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina niniejszym, iż tak pp. kierownicy konsulatów przydzieleni do danego Poselstwa, jak i samoistnie funkcjonujący obowiązani są tych przepisów ściśle przestrzegać.

15.

Ustawodawstwo państwowe.

(Okólnik Nr. 187 z dnia 5 listopada 1919 r.).

W ostatnich czasach zdarzały się częste wypadki, że szefowie i urzędnicy placówek zagranicznych, nie znając odpowiednich rozporządzeń, wydawali zarządzenia niezgodne z duchem ustawodawstwa naszego. Następstwem tego były częste nieporozumienia i obniżanie powagi Państwa wobec zagranicy.

By uniknąć na przyszłość podobnych wypadków i dać możność wszystkim urzędnikom zapoznania się z obowiązującymi dekretami i ustawami, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaleca Poselstwom i Konsulatom dzieło prof. Wł. Leopolda Jaworskiego p. t. „Prawa Państwa Polskiego". Zawiera ono zbiór

wszystkich dekretów i ustaw, które dotąd były ogłoszone w Dzienniku Królestwa Polskiego, a później Rzeczypospolitej Polskiej.

Książka ta ukazuje się zeszytowo, dotąd wyszedł zeszyt pierwszy, zawierający przepisy, należące do dziedziny prawa politycznego. Następne zeszyty obejmować będą prawo administracyjne, prawo i proces cywilny, prawo i proces karny, prawo skarbowe, zarządzenia wojenne i t. d.

Po wydaniu pewnej liczby zeszytów, dołączone zostaną odpowiednie indeksy rzeczowe i chronologiczne, co w znacznej mierze będzie ułatwiało odszukiwanie odpowiednich dekretów.

16.

Stosunek placówki wojskowej do przedstawicielstwa dyplomatycznego.

(Okólnik Nr. 192 z dnia 1 grudnia 1919 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdziło w pewnym konkretnym wypadku, iż kierownik danej placówki dyplomatycznej nie był poinformowany o stosunku placówki wojskowej do przedstawicielstwa dyplomatycznego.

Celem wykluczenia nieporozumień, mogących wyniknąć na tem tle, zwraca się uwagę pp. kierowników poselstw, iż każdy przedstawiciel wojskowy zagranicą opatrzony jest w „Instrukcję ogólną dla attachés wojskowych" i prócz tego w regule jeszcze w instrukcję specjalną, uwzględniającą stosunki lokalne placówki.

Pierwsza z nich określa między innemi stosunek przedstawiciela wojskowego do posła, wobec czego należy, o ile treść tej instrukcji nie jest pp. posłom wiadoma, wezwać danego przedstawiciela wojskowego do przedłożenia jej do wglądu.

17.

Pobory urzędników kontraktowych.

(Okólnik Nr. 202 z dnia 17 listopada 1919 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 12 listopada 1919 r. Nr. 66984 18674 zgodziło się na przeprowadzenie w razie potrzeby Virement w obrębie budżetu poszczególnej placówki zagranicznej, polegającego na przeniesieniu sumy preliminowanej na pobory urzędników etatowych kancelaryjnych, na pozycję „Urzędników Kontraktowych", a to celem umożliwienia przyjmowania urzędników na próbną służbę przed definitywnem przejęciem na etat.

Na wypadek zamierzonego skorzystania z powyższej rezolucji, należy o tem zawiadomić uprzednio M. S. Z.

18.

Sprawy personalne.

(Okólnik Nr. 203 z dnia 19 listopada 1919 r.).

Ponieważ akta personalne urzędników służby zagranicznej wykazują brak dowodów osobistych, jak również „curriculum vitae", zarządza

się na podstawie Art. 7 „Tymczasowych Przepisów służbowych dla urzędników państwowych, z dnia 11 czerwca 1918 r." (Dziennik Praw Królestwa Polskiego Nr. 6, z dnia 20 czerwca 1918 r., pozycja 13) co następuje:

§ 1. Wszyscy urzędnicy, zarówno konceptowi jak i kancelaryjni polskiej służby zagranicznej, obowiazani są nadesłać do Wydziału Personalnego (S. I.) Ministerstwa Spraw Zagranicznych odpisy, urzędowo uwierzytelnione, swiadectw i dyplomów, a mianowicie:

a) świadectwa ukończenia szkoły średniej i uniwersytetu lub równorzędnego zakładu naukowego wyższego,

b) świadectw innych studjów, oraz świadectw lub dekretów z poprzednich zajęć i służb.

Urzędnicy, którzy nie ukończyli szkoły średniej winni przedłożyć ostatnie świadectwa z tej szkoły.

§ 2. Jako termin nieprzekraczalny, w którym powyższe dokumenty mają być złożone, określa się:

a) dla urzędników służby wewnętrznej dzien 31 grudnia 1919 r.;

b) dla urzędników służby zagranicznej: 1) w Europie dzień 30 stycznia 1920 r., 2) poza Europą dzień 28 lutego 1920 r.

§ 3. Wszyscy urzędnicy, którzy dotychczas nie złożyli do akt personalnych swego „curriculum vitae", mają je w tymże samym terminie nadesłać.

„Curriculum vitae" winno być wyczerpujące i zaopatrzone klauzulą: „Za zupełność i prawdziwość niniejszego „curriculum vitae" ręczę słowem honoru", nadto zaopatrzone uwagą „Vidi" i własnoręcznym podpisem bezpośredniego przełożonego.

§ 4. Urzędnicy, którzy z ważnych powodów nie mogliby w terminach, określonych w § 2 niniejszego rozporządzenia, przedłożyć wymaganych dokumentów, obowiązani są złożyć deklarację, w której oświadczają, że następujące świadectwa, dotyczące ich cenzusu naukowego, względnie poprzednich zajęć, zostały przez nich uzyskane, i że z powodów, które należy dokładnie wymienić, nie są w możności przedłożyć oryginalnych (uwierzytelnionych odpisów) dokumentów.

Równocześnie należy podać termin, w którym dany urzędnik zobowiązuje się przedłożyć oryginalne dowody.

Deklaracja powyższa powinna być zaopatrzona klauzulą, jak w § 3.

§ 5. Panowie Naczelnicy i Kierownicy Wydziałów Ministerstwa oraz Szefowie Poselstw, Misji i Konsulatów obowiązani są pod osobistą odpowiedzialnością czuwać, ażeby niniejsze rozporządzenie było z całą dokładnością i ścisłością wykonane.

§ 6. Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia pociągnie za sobą konsekwencje, przewidziane w Art. 33 „Tymczasowych przepisów służbowych".

19.

W sprawie paszportów dla obywateli polskich.

(Okólnik Nr. 229 z d. 22 listopada 1919 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że zarządzony okólnikiem Nr. 115 z dnia 27 września 1919 r. zakaz wydawania paszportów obywatelom polskim, którzy wyjechali z Polski bez dokumentów podróży, stosuje

się do tych tylko osób, które opuściły kraj po przejściu w nim zarządu w ręce władz polskich, oraz jedynie wówczas, gdy chodzi o wydanie paszportu na podróż dalszą.

Wydanie wymienionym osobom paszportu na powrót do kraju, o ile przynależność ich do Państwa Polskiego jest stwierdzona, nie wymaga uprzedniego pozwolenia M. S. Z., należy jednak na kilka dni przed wydaniem paszportu przesłać zawiadomienie do M. S. Z., podając imię i nazwisko osoby, która ma otrzymać paszport, jej miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania w kraju, datę opuszczenia kraju, miejsce, dokąd jedzie, przez jaką stację graniczną, możliwie bliższe informacje co do jej lojalności, oraz o ile jest zdaniem Konsulatu podejrzaną, dwie fotografje. Ponadto na paszporcie należy umieścić adnotację, że okaziciel wyjechał z kraju bez paszportu.

Paszportów na podróż dalszą osobom, które wyjechały z Polski bez dokumentów podróżnych, w zasadzie udzielać nie należy bez specjalnego porozumienia się z M. S. Z. O ile jednak dana osoba nie wzbudza podejrzeń, okoliczności zaś, dzięki którym wyjechała z kraju bez paszportu, zasługują na szczególne uwzględnienie, Konsul może jej wydać paszport na podróż dalszą, przesyłając jednocześnie do M. S. Z. dane, dotyczące jej miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania w kraju, daty wyjazdu z Polski, oraz celu dalszej podróży.

20.

Delegaci zagranicznych Towarzystw Czerwonego Krzyża.

(Okólnik Nr. 208 z dnia 9 grudnia 1919 r.).

Wobec znacznej ilości przebywających w Polsce wszelkiego rodzaju misji i delegatów zagranicznych Towarzystwa Czerwonego Krzyża i podobnych organizacji humanitarnych i wobec tego, iż niejednokrotnie stwierdzono, że misje i delegacje tego rodzaju przyjeżdżają do Polski bez poprzedniej zgody i wiedzy Ministerstwa Spraw Zagranicznych i innych kompetentnych władz centralnych, M. S. Z., zgodnie z żądaniem, wyrażonem przez Komisarza Rządowego do Czerw. Krzyża, Naczelne D-wo W. P., Min. Spraw Wojskowych, b. Urząd do Spr. Pow. Jeńców, Ministerstwo Zdrowia Publicznego i Polskie Tow. Czerw. Krzyża, zarządza, by:

1) w razie zamierzonego przyjazdu do Polski misji lub delegatów towarzystw Czerw. Krzyża, lub podobnych instytucji humanitarnych, M. S. Z. było powiadomione drogą telegraficzną:
   a) o osobistym składzie misji,
   b) o celu przyjazdu do Polski i planie działalności,
   c) z czyjego polecenia, względnie upoważnienia dana misja do Polski wyjeżdża;

   przy zawiadomieniach o składzie misji i celu jej przyjazdu (p. 1) opinja kierownika placówki pożądana;
2) misje i delegacje Tow. Czerw. Krzyża (lub podobnych instytucji) Amerykańskiego, Angielskiego, Francuskiego i Włoskiego oraz Ligi Tow. Czerw. Krzyża mogą otrzymać wizy do Polski natychmiast z tem, iż zawiadomienie (punkt 1) o ich przyjeździe do Polski będzie przez placówki przesłane;
3) wszelkie inne misje i delegacje Tow. Czerw. Krzyża (lub podobnych instytucji) otrzymują wizę na wyjazd do Polski po telegraficznem porozumieniu się placówki z Min. Spr. Zagr.

21.

Fundusz instalacyjny.

(Okólnik Nr. 231 z dnia 11 grudnia 1919 r.).

Niniejszym, dla uniknięcia w przyszłości nieporozumień, wyjaśnia się, że fundusz instalacyjny przysługuje jedynie etatowym urzędnikom stabilizowanym. Urzędnikom kontraktowym, zarówno jak i przyjętym na próbną służbę etatowa, prawo do pomienionego funduszu nie przysługuje. Gdyby ewentualnie któremukolwiek z nich fundusz instalacyjny został wypłacony, byłoby to niezgodne z regulaminem i pociągałoby za sobą konieczność zwrotu otrzymanej sumy.

22.

Czasopisma polskie polecane placówkom.

(Okólnik Nr. 236 z dnia 10 grudnia 1919 r.).

Wobec tego, że placówki polskie zagranicą zwracają się często do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z prośbą o bieżące informacje z zakresu życia gospodarczego kraju, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca do zaabonowania następujące pisma, które dostarczyć mogą najobficiej potrzebnych wiadomości:

„Tygodnik Handlowy", Warszawa, 100 mk. rocznie.
„Wiadomości Gospodarcze" Krakowskiej Izby Handlowej, 12 K. roczn.
„Odbudowa Kraju", 40 Mk. rocznie.
„Ekonomista", 30 Mk. rocznie.
„Wiadomości Bankowe", 12 Mk. rocznie.
„Korespondencja Polskiego Tow. Handlowego", 10 K. rocznie.

Pisma powyższe mogą być abonowane za pośrednictwem Biura Prasowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

23.

Przyjazdy urzędników placówek do Warszawy.

(Okólnik Nr. 237 z dnia 15 grudnia 1919 r.).

Zdarza się jeszcze ciągle, że placówki zagraniczne wysyłają urzędników do Warszawy dla omówienia bieżących spraw, głównie personalnych i finansowych.

Ustaliło się nawet poniekąd przekonanie, że w M. S. Z. można uzyskać zatwierdzenie wniosków tylko w drodze osobistej interwencji.

Urzędnicy placówek, przybywający do Warszawy, udają się nadto niejednokrotnie wprost do innych władz centralnych, by w drodze ustnych pertraktacji z danym referentem zapewnić przychylne traktowanie danej sprawy, wymagającej porozumienia z odpowiednią władzą centralną.

Tego rodzaju osobiste interwencje były może w pierwszych czasach budowy państwowości polskiej i organizacji władz i placówek do pewnego stopnia usprawiedliwione, obecnie jednak, gdy urzędowanie władz państwowych jest już wprowadzone na normalne tory, a regularna komunikacja kurjerska z placówkami zagranicznemi zapewniona, bezwarunkowo ustać winny, powodują bowiem znaczne koszta dla Państwa i odrywają urzędników placówek od pracy.

Pertraktowanie zaś wysłanników placówek wprost z władzami centralnemi w Warszawie poza M. S. Z. jest zupełnie niewłaściwe.

M. S. Z. wzywa zatem Panów Kierowników placówek zagranicznych, aby w przyszłości bez wyraźnego zezwolenia tutejszego, o które prosić należy tylko w wyjątkowych wypadkach pisemnie lub telegraficznie, nie wysyłali urzędników do Warszawy, i zaznacza, że interwencje tego rodzaju nie będą uwzględniane, a koszta podróży nie będą pokryte ze Skarbu Państwa.

Urzędnicy, przybywający służbowo do Warszawy z tutejszem zezwoleniem, lub w sprawach prywatnych, zechcą zaraz po przyjeździe zgłaszać się w Wydziale Personalnym M. S. Z. i podać dokładny adres swój w Warszawie, aby można ich w razie potrzeby odszukać.

24.

Podpisywanie raportów i sprawozdań.

(Okólnik Nr. 244 z dnia 15 grudnia 1919 r.).

Zauważono, że niektóre poselstwa przedkładają Ministerstwu Spraw Zagranicznych raporty i sprawozdania, podpisane „za Posła i Ministra Pełnomocnego" przez attaché Poselstwa.

Sprawozdania przedkładane Władzy zwierzchniej, pisma do władz centralnych w Warszawie i noty, skierowane do naczelnych władz obcych i przedstawicielstw państw obcych winny być bezwarunkowo podpisywane przez Kierownika placówki, a w jego zastępstwie przez najstarszego rangą urzędnika.

Jedynie w sprawach mniej ważnych i w korespondencji z innemi władzami i instytucjami, lub osobami prywatnemi może Kierownik placówki powierzyć zastępstwo w podpisywaniu niższym urzędnikom według własnego uznania i na własną odpowiedzialność.

25.

Zakupy zagraniczne.

(Okólnik Nr. 251 z dnia 22 grudnia 1919 r.).

Ministerstwo Skarbu zwróciło uwagę na to, że niektóre władze uskuteczniają zagranicą zakupy rozmaitych utensyljów, zobowiązując się do wypłaty należytości w odpowiedniej walucie zagranicznej. Wobec ustawicznej

zwyżki tych walut na targu pieniężnym i braku dewiz w kraju tranzakcje takie są połączone ze znaczną szkodą dla Skarbu Państwa, a dokonane bez specjalnego upoważnienia Ministerstwa Skarbu są wręcz niedopuszczalne.

Należy przeto w każdym poszczególnym wypadku zamierzonych zakupów zagranicą (z wyjątkiem zakupów administracyjnych) zasięgnąć w drodze M. S. Z. zezwolenia Min. Skarbu, gdyż tranzakcje zagraniczne dokonane bez takiego porozumienia nie będą przez Ministerstwo Skarbu uznane.

26.

Przesyłki pieniężne w walutach obcych.

(Okólniki Nr. 196 z 10 grudnia 1919 r. i Nr. 250 z 27 grudnia 1919 r.).

Niektóre placówki zagraniczne Ministerstwa Spraw Zagranicznych dokonywują przez kurjerów dyplomatycznych przesyłek pieniężnych dla osób prywatnych do Polski w walutach austro-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, oraz wydają osobom prywatnym pozwolenia na przywóz gotówki w tychże walutach.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, załączając przy niniejszem odpis Ustawy z dnia 11 marca 1919 r. („Dziennik Praw" Nr. 24, z dnia 12 marca 1919 r.), w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austro-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, oraz „przepisy wykonawcze" do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 65, z 1920 r.), zwraca uwagę placówek na niedopuszczalność przekroczenia rzeczonej Ustawy i zarządza bezwzględne przestrzeganie jej w przyszłości i odpowiednie informowanie interesantów.

Załącznik do okólnika Nr. 196.

USTAWA

z dnia 11 marca 1919 r.

W przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Art. 1. Przywóz i przesyłanie w posyłkach pocztowych i listach znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej w granice Rzeczypospolitej Polskiej jest zabronione.

Art. 2. Podróżni, przybywający z zagranicy, mają prawo przewozu sumy, nie przekraczającej 500 koron, względnie 400 marek, względnie 200 rubli.

Art. 3. Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych wypadkach zwolnić od stosowania art. 1 i 2 niniejszej ustawy.

Art. 4. Dowoz kuponów procentowych i dywidendowych, na walutę koronową, markową lub rublową opiewających, do Polski, niemniej sprzedaż papierów wartościowych za walutę koronową, markową lub rublową osobom i firmom, mającym siedzibę poza granicami Polski, są dopuszczalne tylko za zezwoleniem Ministra Skarbu. Ograniczeniu temu nie podlegają kupony emisji krajowych.

Art 5. Świadome przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia niniejszej ustawy, pociąga konfiskatę całej przewożonej lub przesyłanej sumy, a nadto karane będzie innemi karami, przewidzianemi w ustawie karnej.

Art. 6. Bank austrjacko-węgierski nie jest krępowany w komunikacji z filjami swemi, znajdującemi się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, może jednak rozporządzać przesyłanemi sumami w banknotach koronowych tylko pod kontrolą i zezwoleniem Ministra Skarbu.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu z 22 lutego 1919 r. i 4 marca 1919 r. w przedmiocie zakazu wwozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, względnie w walucie niemieckiej i rosyjskiej.

Art. 9. Minister Skarbu osobnem rozporządzeniem oznaczy dzień, w którym Ustawa niniejsza straci moc obowiązującą.

Marszałek: (—) Trąmpczyński.
Prezydent Ministrów: (—) I. J. Paderewski.
Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

(Dz. Praw Nr. 24 z dnia 12 marca 1919 r.).

Załącznik do okólnika Nr. 250.

Przepisy wykonawcze.

do Ustawy z dnia 11 marca 1919 r.

W myśl art. VII Ustawy z dnia 11 marca 1919 r. Dz. Pr. Nr. 24 poz. 237, w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków płatniczych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, w porozumieniu z Ministrami Kolei, Poczt i Telegrafów, zarządzam jak następuje:

I.

Urzędy celne winny żądać od każdego przybywającego z zagranicy zadeklarowania wysokości posiadanych sum w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, oraz kuponów procentowych i dywidendowych na walutę markową, koronową i rublową opiewających, z wyjątkiem kuponów emisji krajowych.

II.

Sumy pieniężne, przekraczające dla każdej poszczególnej osoby, bez względu na jej wiek, normy w art. II Ustawy wskazane i które w myśl Ustawy nie mogą być przywożone w granice Państwa Polskiego, mogą być, na żądanie podróżnych, w urzędach celnych deponowane za pokwitowaniem imiennem i będą posiadaczom zwracane przy wyjeździe z granic Państwa Polskiego.

III.

Na żądanie podróżnych mogą być również w urzędach celnych deponowane kupony procentowe i dywidendowe, których przywóz w myśl art. IV Ustawy jest wzbroniony.

IV.

Wykazy przyjętych przez urzędy celne depozytów winny być codziennie wysyłane do Ministerstwa Skarbu.

V.

Ministerstwo Skarbu w poszczególnych wypadkach może zezwolić na zwolnienie zdeponowanej sumy w całości lub częściowo i zarządzić wydanie depozytu właścicielowi do użytku wewnątrz Państwa Polskiego.

VI.

Uchodźcy powracający do kraju, o ile z ich dowodów osobistych jest widocznem, że przekraczają granicę Panstwa Polskiego po raz pierwszy od dnia 1 kwietnia 1918 r., oraz powracający do kraju jeńcy i robotnicy, o ile posiadają odpowiednie legitymacje, mogą przewozić sumy nieprzekraczające Mk. 800, względnie koron tysiąc, względnie rb. 400. Prawo to przysługuje jednak tylko obywatelom Państwa Polskiego i osobom, wyraźnie polskiej narodowości. Urzędy celne notują na paszportach i innych dowodach osobistych wysokość przewiezionej sumy.

Uchodźcy, przekraczający wschodnią granicę Państwa Polskiego, mają prawo przewiezienia sumy rb. 4.000.

VII.

Wszystkie osoby, powracające z zagranicy, podlegają w urzędach granicznych rewizji osobistej.

VIII.

Niezadeklarowane sumy pieniężne, znalezione przy rewizji osobistej, podlegają konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa.

IX.

O każdej dokonanej rewizji sporządza się odpowiedni protokuł, który musi być podpisany przez rewidowanego. W razie odmowy podpisu, musi być w protokule uczyniona odpowiednia wzmianka. Odpis protokułu otrzymuje rewidowany.

X.

Protokuły, dotyczące konfiskaty, winny być wraz ze skonfiskowanymi sumami przesyłane do Ministerstwa Skarbu, celem wdrożenia postępowania karnego.

XI.

Urzędy pocztowe winny zagraniczne przekazy i listy pieniężne, brzmiące w walucie niemieckiej, austro-węgierskiej i rosyjskiej, zwracać nadawcy i adresata o zwrocie zawiadomić.

XII.

Urzędy pocztowe i kolejowe nie przyjmują przesyłek zagranicę nadanych za zaliczeniem, o ile wypłata ma być uskuteczniona nadawcy w walucie niemieckiej, austro-węgierskiej lub rosyjskiej.

XIII.

Przesyłki i listy pocztowe oraz przesyłki kolejowe wszelkiego rodzaju podlegają rewizji na granicy. Wszelkie znalezione w nich sumy w walucie niemieckiej, austro-węgierskiej i rosyjskiej, podlegają bezwzględnie konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa.

XIV.

Ograniczeniom powyższym nie podlegają osoby, które uzyskały od Ministerstwa Skarbu specjalne zwolnienia imienne, w myśl art. III Ustawy.

XV.

Osoby, podróżujące za cudzoziemskiemi paszportami dyplomatycznemi nie podlegają ograniczeniom w Ustawie i przepisach niniejszych wskazanym.

XVI.

Dla wywozu wszelkich papierów wartościowych i kuponów z granic Państwa Polskiego konieczne jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

XVII.

Dla otrzymania zezwolenia na wywóz papierów procentowych i kuponow, należy przedłożyć Ministerstwu Skarbu dowody, że papiery te stanowią własność obywateli Państwa Polskiego i wskazać, w jakim celu mają być one wywiezione. Obcopoddani mogą otrzymać zezwolenie, jeżeli przedstawią dowody, że papiery te zostały przez nich nabyte za obce waluty, nie zaś za markową, koronową ani też rublową.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

Szef Sekcji: (—) Manteuffel.

Warszawa, dnia 17 marca 1919 r.

27.

Mobilizowanie oficerów zagranicą.

(Okólnik Nr. 255 z dnia 3 stycznia 1920 r.).

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca zagranicznym placowkom polskim, aby nie mobilizowały i nie wysyłały do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wojskowych oficerów, rejestrujących się jako obywatele polscy.

Dla uniknięcia w przyszłości wypadków, że oficer zmobilizowany na obczyźnie nie został do Wojska Polskiego przyjęty, należy w takich wypadkach nadsyłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych jedynie odpisy złożonych dokumentów, celem zakwalifikowania przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

28.

Kwestjonarjusze o pozwolenia na wjazd do Polski.

(Okólnik Nr. 259 z dnia 3 stycznia 1920 r.).

Kwestjonarjusze, przesyłane przez Placówki Polskie zagraniczne do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o pozwolenia na wjazd do Polski osobom prywatnym, są częstokroć pisane niewyraźnie, co utrudnia znacznie szybką pracę.

Poleca się zatem, aby kwestjonarjusze tego rodzaju były wypełniane bezwzględnie pismem czytelnem, w miarę możności na maszynie.

Pożądanem też jest, aby nazwy miejscowości były bliżej określane przez podawanie powiatów, w których się znajdują.

29.

Rejestracja obywateli polskich zagranicą.

(Okólnik Nr. 256 z dnia 7 stycznia 1920 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca, na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych, dokonywania narazie tylko rejestracji obywateli polskich, znajdujących się w wieku poborowym zagranicą, ze względu na wysokie koszta i trudności przewozu popisowych do kraju. Zarejestrowanym należy wydawać poświadczenia o zarejestrowaniu, według załączonego wzoru (a), które będą wystarczającą legitymacją co do stosunku popisowego do wojska.

Powoływanie zarejestrowanych popisowych nastąpi według uznania i za odpowiedniem rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych, po zmniejszeniu się trudności transportowych i kosztów przejazdu. Ilościowe wykazy popisowych, sporządzone według roczników na blankietach (b), według załączonego wzoru, winny być nadesłane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w jaknajkrótszym czasie.

Zarejestrowany popisowy winien o zmianie miejsca zamieszkania powiadomić każdorazowo właściwą placówkę zagraniczną, a z chwilą przeniesienia się do innego okręgu konsularnego lub innego państwa placówkę, w której był zarejestrowany, jako też zameldować się w biurze placówki, do okręgu działalności której się przeniósł. Nowa placówka odbiera przy rejestrowaniu popisowego poświadczenie placówki poprzedniej o zarejestrowaniu i przesyła je tejże, jako dowód dla wykreślenia poborowego z rejestracji, wystawiając jednocześnie nowe poświadczenie, według wzoru (a).

Placówki winny co miesiąc nadsyłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych powiadomienie o zmianach, które zostały w ich wykazie popisowych dokonane.

Przeglądów lekarskich popisowych narazie nie trzeba zarządzać, a już badanym popisowym należy wystawiać poświadczenia.

Krótkoterminowe paszporty na wyjazd mogą być zarejestrowywanym popisowym wydawane.

a) Załącznik do okólnika Nr. 256.

Poświadczenie o zarejestrowaniu.

..............imię i nazwisko .... urodzony dn. .... roku zamieszkały .... zgłosił się w dniu .... dzisiejszym do rejestracji w myśl okólnika Nr. .... Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia ....

b)

Rocznik ....

L. porządkowa	Nazwisko i imię	Data urodzenia	Miejsce zamieszkania i jego zmiany	UWAGI

30.

Sprawa delegatów zagranicą.

(Okolnik Nr. 264 z dnia 8 stycznia 1920 r.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła w załączeniu odpis pisma, które wystosowuje równocześnie do Prezydjum Rady Ministrów w sprawie pertraktacji zagranicznych delegatów władz i instytucji państwowych bez wiedzy Przedstawicielstw Polskich.

W myśl tego pisma winny placówki polskie zagranicą przyjmować zgłoszenia delegatów Władz i Instytucji Państwowych, potwierdzać zgłoszenie na dokumencie podróżnym pieczęcią i podpisem i prowadzić ewidencję dokonanych zgłoszeń.

Jeżeli delegat zgłosi się wprost w Konsulacie, nie przedstawiwszy się poprzednio w Poselstwie lub Przedstawicielstwie dla danego Państwa, należy o przyjęciu zgłoszenia Poselstwo bezzwłocznie zawiadomić.

O pojawieniu się delegatów, którzy nie zgłosili się w Przedstawicielstwie Polskiem, należy donosić natychmiast M. S. Z. z podaniem bliższych dat i informacji.

Odpis.

Załącznik do okólnika Nr. 264.

Sprawa delegatów zagranicą.

2 stycznia 1920 r.

Nieustannie zdarzają się wypadki, że osoby, delegowane przez różne instytucje państwowe zagranicą, wchodzą w pertraktacje z kołami przemysłowemi i handlowemi lub nawet władzami zagranicznemi, bez wiedzy polskich przedstawicielstw zagranicą; tego rodzaju postępowanie odbija się ujemnie na powadze Państwa Polskiego, jako też nie odpowiada jego interesom, skoro oficjalni przedstawiciele nie są częstokroć w możności poprzeć w wydatny sposób zabiegów tych delegatów, dowiadując się o ich czynnościach, częstokroć z ubocznych źródeł.

Wobec powyższego, w celu uzgodnienia naszych wystąpień urzędowych zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych widziało się zmuszonem wydać zarządzenie, aby wszelkie osoby, delegowane do krajów obcych przez jakiekolwiek Ministerstwa, lub urzędy państwowe, były bezwzględnie obowiązane do przedwstępnego zgłoszenia swej misji w danym poselstwie, względnie konsulacie. Poselstwo, względnie konsulat zaznaczy w odpowiedni sposób na dokumencie podróży (Feuille de route) zgłoszenie się danego delegata. Podając do wiadomości Prezydjum Rady Ministrów powyższe zarządzenie, prosi się o zakomunikowanie go wszystkim Ministerstwom i Centralnym Urzędom Państwowym, z tem zaznaczeniem, że zarządzenie to będzie z całą ścisłością przestrzegane i że delegat, któryby nie zastosował się do powyższego, nie otrzyma więcej ze strony Ministerstwa odpowiednich papierów podróży, względnie wizy.

Minister: w. z. (—) Bertoni.

Do

Prezydjum Rady Ministrów

w miejscu.

31.

Urlopy urzędników placówek.

(Okolnik Nr. 248 z dnia 10 stycznia 1920 r.).

Prawo udzielania przez Kierowników Placówek zagranicznych urzędnikom tychże Placówek dwutygodniowych urlopów, stosuje się, jak to zostało przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych zauważone, zbyt szeroko i częstokroć bez przyczyn usprawiedliwiających, co powoduje nadmierną ilość podróżujących urzędników Ministerstwa. Podobny stan rzeczy postawi Ministerstwo wobec konieczności poddania dokładnej rewizji czynności służbowych każdego z urzędników danej Placówki, bowiem szeroko praktykowane udzielanie im urlopów wskazuje przedewszystkiem na nadmierną ich ilość, zbytek wolnego czasu i brak ściśle określonych funkcji. W związku z powyższem raz jeszcze zwraca się uwagę Kierownikom Placówek, że udzielanie dwutygod-

niowych urlopów może być stosowane jedynie w razach wyjątkowych i na zasadzie istotnie poważnych powodów. O każdym wypadku udzielania urlopu, zarówno jak i jego motywach, należy zawiadomić Ministerstwo.

Zasadniczo każdy taki urlop będzie traktowany jako część przysługującego urzędnikom na zasadzie „Tymczasowych Przepisów Służbowych" urlopu rocznego, i tylko w wypadkach wyjątkowych Ministerstwo mogłoby uwzględnić wyłączenie urlopu dwutygodniowego z terminu wzmiankowanego urlopu ogólnego.

32.

Siły pomocnicze dla radców handlowych.

(Okólnik Nr. 267 z dnia 17 stycznia 1920 r.).

Zwraca się uwagę, że według zobowiązań, przyjętych wobec Ministerstwa Przemysłu i Handlu, tudzież Ministerstwa Skarbu, mają Poselstwa i Przedstawicielstwa dostarczać przydzielonym sobie radcom i attachés handlowym potrzebnych sił pisarskich.

Taryfa tymczasowa opłat za czynności konsularne.

Do chwili ustawowego unormowania organizacji konsularnej i zatwierdzenia w drodze właściwej taryfy opłat za czynności konsularne, Przedstawicielstwa zagraniczne winny kierować się tymczasowemi wskazówkami następującemi:

Dział A.

Opłaty w sprawach cywilnych i handlowych.

Poz.	Czynność	Opłata	Uwagi
1.	Opieczętowanie spadku lub zdjęcie pieczęci	Mk. 10.	
2.	Sporządzenie inwentarza spadku włącznie z opieczętowaniem i zdjęciem pieczęci	2% wartości spadku.	nie mniej wszakże, niż Mk. 20.—
3.	Asystencja przy opieczętowaniu, zdjęciu pieczęci lub sporządzaniu inwentarza spadku, dokonywanego przez władze miejscowe	Mk. 10.	o ile czynność urzędowa trwa dłużej, niż 3 godziny, za każde 2 godz. następne po Mk. 10 —
4.	Orzeczenie w sporze, poddanym pod sąd polubowny Przedstawiciela .	1% od wartości przedmiotu sporu.	
5.	Doręczenie wezwań i pism urzędów polskich	Mk. 3.—	

Dział B.

Opłaty za czynności notarjalne.

Poz.	Czynność	Opłata	Uwagi.
1.	Poświadczenie podpisów osób prywatnych	Mk. 10.—	
2.	Poświadczenie daty okazania dokumentu	Mk. 10.—	
3.	Poświadczenie odpisu	Mk. 10 za arkusz pierwszy Mk. 5 za każdy następny	
4.	Poświadczenie istnienia osób (pozostawania przy życiu)	Mk. 10.—	
5.	Przyjęcie dokumentów na przechowanie	Mk. 5 za każdy miesiąc	Oplata za 6 miesięcy winna być uiszczana zgóry.
6.	Sporządzenie plenipotencji	Mk. 10.—	
7.	Akty i umowy wszelkiego rodzaju, o ile według obowiązujących w Państwie Polskiem przepisów akt z opłaty nie jest zwolniony	Mk. 15 z dodaniem do tego 1% od sumy aktu, o ile przewyższa ona Mk. 500.	
8.	Sporządzenie testamentu	Mk. 50, jeśli wartość majątku nie jest wskazana, pozatem 1 markę od każdego tysiąca, nie mniej wszakże niż 50 marek.	

Dział C.

Opłaty za czynności administracyjne.

Poz.	Czynność	Opłata	Uwagi
1.	Legalizacja dokumentów	Mk. 10.—	
2.	Sporządzenie tłomaczenia	Mk. 20 za arkusz.	za arkusz bieżący 4 strony po 25 wierszy w każdej.
3.	Poświadczenie dokładności tłomaczenia	Mk. 10.—za arkusz.	
4.	Wydanie paszportu lub świadectwa przynależności obywatelowi Państwa Polskiego	Mk. 15.—	
5.	Wydanie paszportu zagranicznego . .	Mk. 30.—	
6.	Wiza paszportu, świadectwo pobytowe	Mk. 10.—	

Poz.	Czynność	Opłata	Uwagi
7.	List ochronny	Mk. 10.—	
8.	Poświadczenie o wpisie do matrykuły	Mk. 5.—	
9.	Poświadczenie wydawane na skutek żądań władz miejscowych	Mk. 5.—	
10.	Przechowywanie papierów wartościowych, gotowizny i kosztowności . .	1/2% od wartości.	
11.	Przesłanie dokumentów, papierów wartościowych do Państwa Polskiego . .	1/2 Mk. od każdego tysiąca wartości.	
12.	Poświadczenie wszelkiego rodzaju prócz wymienionych w pozycjach poprzednich	Mk. 10.—	

Wyjaśnienie do taryfy tymczasowej.

1. Czynności wymienione w taryfie są zawsze opłatne, jedynie w wypadku uwiarogodnionego ubóstwa strony lub ze względów kurtuazji międzynarodowej czynność dokonana być winna bezpłatnie. Zwolnienie winno być przez Przedstawiciela wyraźnie zaznaczone i umotywowane.

W wypadkach, gdy stan majątkowy strony zasługuje na uwzględnienie — tytułem odpowiednio umotywowanego wyjątku — zmniejszyć można opłaty do połowy stawki taryfowej.

2. W wypadku, jeżeli opłata uzależnia się od wysokości sumy, a przedmiot aktu lub czynność nie daje się wyrazić w sumie pieniężnej, Przedstawiciel władny będzie według swego uznania określić sumę aktu w ilości: minimalnie Mk. 500, najwyżej Mk. 20.000.

3. Opłaty określone są w walucie markowej.

Przedstawiciel winien ją przeliczyć na walutę miejscową, według równi przedwojennej.

4. Za sporządzenie aktu w języku cudzoziemskim opłata ulega podwyżce o 25 proc.

5. Wyłożone przez Przedstawiciela w interesie strony sumy (wynagrodzenie biegłych, świadków, tłomaczeń, portorja, koszty ogłoszeń, przejazdu, przewozu, prowizje i t. p.), ulegają zwrotowi. Przedstawiciel żądać może zapłaty uprzedniej lub złożenia odpowiedniej zaliczki.

6. Skargi na wymiar opłat, nieusprawiedliwiony pobór, odmowne ulgi i t. p. zanoszą się w terminie miesięcznym od daty zarządzenia, do Ministerstwa Spraw Zagranicznych — bezpośrednio, lub za pośrednictwem Przedstawiciela. Zgłoszenie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji Przedstawiciela. Orzeczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych komunikuje się stronie.

7. Przedstawiciele winni prowadzić rachunkowość wpływów z opłat, stosownie do specjalnej instrukcji. Na każdym akcie, poświadczeniu, wizie i t. p. należy zaznaczać pobraną opłatę: „Pobrano Mk. . . . . zgodnie z pozycją . . . .“

Przedstawicielstwa dyplomatyczne.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

(Stan dnia 1 stycznia 1920 r.)

POSELSTWA I-ej KLASY.

PARYŻ, Avenue Kléber, 11 bis.

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	Maurycy hr. Zamoyski,
Radca poselstwa I-ej kl. w randze Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego	Mikołaj Jurystowski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Tadeusz Römer,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Tadeusz Domański,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Kazimierz Rzewuski,
Attaché poselstwa z tytułem sekretarza	Jerzy Ciechanowiecki,
Attaché poselstwa z tytułem sekretarza	Kazimierz Woźnicki,
Radca handlowy I-ej kl.	dr. Franciszek Doležal,
Attaché honorowy	dr. Joachim Bartoszewicz,
Attaché honorowy	Mieczysław hr. Orłowski,
Attaché honorowy	Karol Halpert,
Przydzielony tymczasowo sekretarz pos. I-ej kl.	Adam hr. Szembek,
Szef Polskiej Misji Wojskowej (hotel Wagram, rue de Rivoli)	Generał-porucznik Tadeusz Rozwadowski,
Pomocnik Szefa	Porucznik Ludwik Hieronim hr. Morstin,
Pomocnik Szefa	Porucznik Romaniszyn,
Adjutant Misji	Podporucznik Zaleski.

LONDYN, 12 South Audley Street Grosvenor Square W. S.

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	Eustachy ks. Sapieha,
Radca poselstwa II-ej kl.	Jan Ciechanowski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Tadeusz Halpert,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Józef hr. Potocki,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Józef Lipski,
Pełnomocnik wojskowy i morski (Upper Montague Street V. C.)	Kontr-Admirał Wacław Kłoczkowski,
Pomocnik Pełnomocnika	Major Jerzy Bardziński,

WASZYNGTON.

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	Kazimierz ks. Lubomirski,
Radca I-ej kl. w randze Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego	Franciszek Pułaski,
Radca poselstwa I-ej kl.	Michał Kwapiszewski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Leon Berenson,
Sekretarz pos. II-ej kl.	dr. Józef Sułkowski,
Attaché poselstwa	Aleksander Jacyna,
Radca handlowy I-ej kl.	Hipolit Gliwic,
Pełnomocnik wojskowy i morski	Admirał Zygmunt **Brynk**,
Pomocnik Pełnomocnika	Kapitan Marszewski.

RZYM (przy Stolicy Apostolskiej), via Nomentana 56 (biura via Sardegna 14).

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	dr. Józef Wierusz Kowalski,
Radca poselstwa I-ej kl.	dr. Maciej Loret,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Józef hr. Michałowski,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Ignacy Skrzyński,
Radca kanoniczny	ks. Kazimierz Skirmunt,

RZYM (przy Rządzie Królewsko-Włoskim), Piazza di Spagna 20.

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	Konstanty Skirmunt,
Radca poselstwa I-ej kl.	Władysław Baranowski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Roger hr. Raczyński,
Sekretarz pos. II-ej kl.	dr. Tadeusz Skowroński,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Konstanty Jeleński,
Attaché poselstwa	Leon Siemiradzki,
Radca handlowy II-ej kl.	Bolesław Mikulski,
Pełnomocnik wojskowy (via Principessa Clotilda 7, adres tel. „Plemilpol"),	Generał-porucznik Eugenjusz Kątkowski,
Pomocnik Pełnomocnika	Rotmistrz Jan z Kościelca Pogorski,
Pomocnik Pełnomocnika	Porucznik Kukowski.

MADRYT.

Poseł nadzwyczajny i Minister pełnom. I-ej kl.	Władysław Skrzyński,
Chargé d'affaires, radca poselstwa I-ej kl.	Jerzy Tomaszewski,
Sekretarz I-ej kl.	Feliks Frankowski.

POSELSTWA II-ej KLASY.

BUKARESZT, Calea Victoriei 129.

Poseł nadzwyczajny i Minist. pełnomoc. II-ej kl.	dr. Aleksander hr. Skrzyński.
Radca poselstwa II-ej kl.	dr. Kazimierz Marjan Morawski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Stanisław Hempeł,
Attaché	Adam Baczewski,
Attaché wojskowy (alea Alexander)	Major dr. Olgierd Górka,

BELGRAD, Kronska.

Poseł nadzwyczajny i Minist. pełnomoc. II-ej kl.	Erazm Piltz,
Radca poselstwa II-ej kl.	Zygmunt Stefański,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Kazimierz Rybiński,
Radca handlowy II-ej kl.	Rudolf Myczkowski,
Attaché wojskowy (Dobracina 33)	Major Aleksander Powroźnicki,
Pomocnik attaché	Porucznik Józef Pędracki.

BERN, Elfenstr. 20.

Poseł nadzwyczajny i Minist. pełnomoc. II-ej kl.	dr. Jan Modzelewski,
Radca poselstwa I-ej kl.	Jan Perłowski,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Jan Gawroński,
Attaché honorowy	Kazimierz Hulewicz,
Attaché handlowy	Leon Klimecki,
Attaché wojskowy, Kollerweg 11	Rotmistrz Zygmunt Ołdakowski.
Pomocnik attaché	Porucznik Eugenjusz Mielnik.

BRUKSELLA, 29, Avenue des Gaulois.

Poseł nadzwyczajny i Minist. pełnomoc. II-ej kl.	Władysław hr. Sobański,
Radca poselstwa II-ej kl.	Aleksander Riedel,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Henryk Sokolnicki,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Anatol Mühlstein,
Attaché wojskowy,	Major August hr. Starzyński,
Pomocnik attaché	Porucznik Adam hr. Romer.

POSELSTWA III-ej KLASY.

KOPENHAGA, Hotel Fenix. Bredgade.

Poseł nadzwycz. i Minister pełnom. III-ej kl.	Aleksander hr. Dzieduszycki.
Sekretarz pos. I-ej kl.	dr. Edward hr. Raczyński,
Attaché wojskowy	Rotmistrz Roman Małachowski.

SZTOKHOLM, Birgerjalsgatan 85.

Poseł nadzwycz. i Minister pełnom. III-ej kl.	Zygmunt Michałowski,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Tomasz Morawski,
Ekspert handlowy	Józef Mokrzyński,
Attaché wojskowy, Strandgatan 57	Podpułkownik Ferdynand de Respaldiza,
Pomocnik attaché	Kapitan marynarki Stefan Frankowski.

CHRYSTJANJA, Drammensveine 82.

Poseł nadzwycz. i Minister pełnom. III-ej kl.	Czesław Pruszyński,
Sekretarz pos. II-ej kl.	dr. Wacław Sokołowski,
Radca handlowy III-ej kl.	Stefan Piekarski.

HAGA, Beenorden Handsche Weg 5.

Chargé d'affaires, Radca poselstwa II-ej kl.	Eugenjusz Rozwadowski,
Sekretarz pos. II-ej kl.	dr. Juljan Wieżkowski.

HELSINGFORS, O. Brünnsparken 4.

Poseł nadzwycz. i Minister pełnom. III-ej kl.	dr. Michał Sokolnicki.

Przedstawicielstwa i Delegacje.

WIEDEŃ. (Przedstawicielstwo), III. Rennweg 1.

Chargé d'affaires, Radca poselstwa I-ej kl.	dr. Marceli Szarota,
Radca poselstwa II-ej kl.	dr. Marjan Henzel,
Sekretarz pos. I-ej kl.	dr. Karol hr. Romer,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Jan Grabowiecki,
Kierownik biura prasowego	dr. Edmund Parnes,
Attaché woj. (Schwarzenbergplatz III)	Major Emil Prohaska,
Pomocnik attaché	Porucznik Jerzy Olesiński.

PRAGA (Delegacja), Staromestke Namesti, pałac Kinsky.

Delegat, Radca poselstwa I-ej kl.	dr. Alfred Wysocki,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Leszek Malczewski.

BUDAPESZT (Delegacja), Akademia Utcza 9.

Delegat, Radca poselstwa II-ej kl.	Jan hr. Szembek
Attaché z tyt. sekret. poselstwa II-ej kl.	Kazimierz Roman Dębicki,
Attaché	Adam Benis,
Attaché wojskowy	Rotmistrz Albert hr. Wielopolski,
Pomocnik attaché	Kapitan Franciszek Cehak.

KONSTANTYNOPOL (Delegacja), Pera rue Misque.

Delegat, Poseł nadzwycz. i Min. pełnom. II-ej kl.	dr. Witold Jodko-Narkiewicz,
Sekretarz pos. I-ej kl.	Tadeusz Gasztowt,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Zygmunt Klingsland,
Pełnomocnik wojskowy, (New Hotel)	Gen. Józef Porzecki,
Pomocnik Pełnomocnika	Por. marynarki Wład. Korwin-Drozdowski.

SOFJA (Przedstawicielstwo), ul. Słowiańska 3.

Chargé d'affaires, Radca poselstwa II-ej kl.	dr. Tadeusz Stanisław Grabowski.
Sekretarz pos. II-ej kl.	Stefan Olszewski.

Misje specjalne.

DO ESTONJI i ŁOTWY.

Szef Misji, Radca poselstwa I-ej kl.	Bronisław Bouffał,
Sekretarz posel. II-ej kl.	Józef Baliński.

MISJA NA SYBERJĘ (Kolczak).

Szef Misji, Poseł nadzw. i Min. pełnom. III-ej kl.	Józef Targowski,
Radca poselstwa I-ej kl.	Aleksander bar. Lago,
Sekretarz pos. II-ej kl.	Krystyn hr. Ostrowski,
Konsul I-ej klasy	Michał Morgulec.
Konsul II-ej klasy	Karol Karczewski,
Sekretarz konsularny II-ej kl.	Stanisław Łukaszewicz,
Attaché honorowy	Karol Frycz,
Attaché handlowy, w randze Sekr. pos. I-ej kl.	Konrad Ilski.

MISJA DO POŁUDNIOWEJ ROSJI. (Denikin).

Szef Misji,	Franciszek Skąpski.
Sekretarz konsul. II-ej kl.	Paweł Raue.
Kierownik Biura Reemigracyjnego	Wacław Gawroński.
Konsul II-ej klasy	Stanisław Pawłowski,
Radca handlowy,	Roman Rejewski.
Z ramienia Urzędu Państw. J. U. R.	Władysław Izdebski.

Konsulaty Generalne
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Berlin. Postdammerstrasse 62.

Konsul generalny	Dr. Karol Rose.
Wicekonsul z tytułem konsula II-ej kl.	Eustachy Lorenowicz.
Sekretarz kons. I-ej kl.	Józef Gluza.
Sekretarz kons. I-ej kl.	Józef Dux,
Sekretarz kons. II-ej kl.	Edward Tułasiewicz.

Buenos Ayres, (Argentyna).

Konsul generalny honor.	Władysław Szulc.
Wicekonsul	Kazimierz Reychman,

Londyn. Upper Montague street. London W. C. I.

Konsul generalny	Leon Goldstand,
Wicekonsul	Kazimierz Komierowski,
Sekretarz kons. I-ej kl.	Lech Byszewski.

Montréal, (Kanada).

Konsul generalny	Józef Okołowicz.
Wicekonsul	dr. Ignacy hr. Skarbek.
Sekretarz kons. I-ej kl.	dr. Karol Bocheński.

Nowy York. U. S. A. West III. street 40.

Konsul generalny	Konstanty Buszczyński (na urlopie),
Konsul I-ej kl.	Wacław Górski,
Konsul I-ej kl.	Jerzy Barthel de Weydenthal,
Konsul II-ej kl.	Zdzisław Kurnikowski.
Wicekonsul	Stanisław Landie,

Sekretarz kons. I-ej kl.	Władysław Kozłowski,
Sekretarz kons. I-ej kl.	Henryk Przewłocki,
Sekretarz kons. I-ej kl.	Antoni Roman,
Sekretarz kons. II-ej kl.	Leon Orłowski,
Sekretarz kons. II-ej kl.	dr. Stanisław Łepkowski.

Paryż. Rue Godot de Mauray.

Konsul generalny	Bohdan Wydżga,
Konsul II-ej kl.	Jerzy Lasocki,
Wicekonsul	Stefan Przeździecki.

Sidney, (Australja).

Konsul generalny honor.	George Earp.

Szanghaj.

Konsul generalny honor.	Władysław Jezierski.
Kierownik Konsulatu Kons. II-ej kl.	dr. Otto Sas-Hubicki.
Sekretarz kons. z tyt. Wicekons.	Leopold Zwolski.

Zagrzeb. Boskovicova 2.

Konsul gener. „ad personam“	Adam Karchesy.

KONSULATY I-ej KLASY.

BELGJA. Antwerpja.

Konsul I-ej kl.	Tadeusz Garszyński.

CZECHO—SŁOWACJA. Praga Czeska. Pałac Portheima.

Konsul I-ej kl.	Aleksander Dunajecki,
Wicekonsul	Zdzisław Marski.

FINLANDJA. Helsingfors. Ostra Brunsparken 4 a.

Konsul I-ej kl.	Mikołaj Samson Himmelstjerna.

ROSJA. Odesa. Czarnomorska 2.

Konsul I-ej kl.	Stanisław Srokowski,
Wicekonsul	Bronisław Kowerski,
Sekretarz kons. I-ej kl.	Stanisław Lewicki.

SZWAJCARJA. Genewa. Quai du Mont Blanc 31.

Konsul I-ej kl.	Bronisław Wierzyński,
Wicekonsul	dr. Witold Ungar.

Zürich. Fraumünsterstr. 13.

Konsul I-ej kl.	Jan Czaplicki,
Sekretarz kons. I-ej kl.	Wojciech Wołowski.

SZWECJA. Sztokholm. Birgeljalsgatan 85.

Konsul honorowy	Alfons Karol Pomian Hajdukiewicz.

KONSULATY II-ej KLASY.

BRAZYLJA. Kurytyba.

Konsul II-ej kl.	Kazimierz Głuchowski,
Wicekonsul	Józef Włodek.
Sekretarz kons. II-ej kl.	Bohdan Samborski,
Attaché emigracyjny	Mieczysław Babiński.

FRANCJA. Lion. Dubois Nr. 5.

Wicekons., kierown. kons.	Jan Rzewuski.
Sekretarz kons. II-ej kl.	Antoni Ryczkowski.

Marsylja.

Wicekons., kierown. kons.	Dr. Tadeusz Nieduszyński.

Nicea.

Konsul honorowy	Walicki.

KANADA. Winnipeg.

Wicekons., kierown. kons. z tyt. konsula II-ej kl.	Walerjan Bukowiecki-Olszewski.

NIEMCY. Kolonja.

Konsul II-ej kl.	Sztark.

Królewiec.

Konsul II-ej kl.	Tchórznicki.

SZWAJCARJA. Lozanna.

Konsul honorowy	Stefan Kosko.

PAŃSTWO SERBÓW, CHORWATÓW i SŁOWEŃCÓW. Sarajewo.

Konsul honorowy	Franciszek Kruszelnicki.

ROSJA. Charków.

p. o. Konsula	Włodzimierz Kwiatkowski.

Noworosyjsk. Standart ul. Komercyjna.

p. o. Konsula	Kazimierz Pstrokoński.
Wicekonsul	Janusz Knaflewski.

Władywostok.

Konsul	Karol Karczewski.

RUMUNJA. Bukareszt. Strada Gao Cantacusino 27.

Kierownik konsulatu, wicekonsul z tyt. kons. II-ej kl.	Dr. Roman Łazarski.
Sekretarz kons. I-ej kl.	Andrzej Ziemięcki.

Czerniowce. Ormiańska 4.

Konsul honorowy	Dr. Stanisław Kwiatkowski,

Kiszyniów.

Konsul honorowy	Włodzimierz Cywiński.

WŁOCHY, Florencja.

Konsul honorowy	Karol Paszkowski.

Medjolan. Via Piazza Cajazzo 33.

Konsul II-ej kl.	Tadeusz Marynowski.

Turyn.

Konsul honorowy	Atilla Begey.

Tryjest.

Kierownik konsulatu, wicekonsul	Józef Adamek.

Palermo.

Konsul honorowy	Dr. Marcin Beltrami.

WICEKONSULATY.

NIEMCY. Essen.

Wicekonsul	Leon Barciszewski.

WŁOCHY. Genua.

Wicekonsul	Zbigniew Miszke.

ODDZIAŁY KONSULARNE PRZY POSELSTWACH.

BUŁGARJA. Sofja. Słowiańska 3.

Wicekonsul	Stefan Zembrzuski.

DANJA. Kopenhaga. Hotel Phönix Bredgade.

Wicekonsul, kierownik oddziału	Tadeusz Biliński.

HISZPANJA. Madryt.

Wicekonsul, kierownik oddziału	Platon Ciechanowiecki.

PAŃSTWO SERBÓW, CHORWATÓW i SŁOWEŃCÓW. Belgrad.

Wicekonsul	Dr. Władysław Namysłowski.

SZWAJCARJA. Bern. Moserstrasse 2.

Konsul II-ej kl.	Piotr Kluczyński.
Sekretarz kons. II-ej kl.	Wacław Regulski.

SZWECJA. Sztokholm. Birgeljalsgatan 85.

Konsul I-ej kl.	Alfons Karol Pomian Hajdukiewicz.

TURCJA. Konstantynopol. Pera rue Misque.

Konsul II-ej kl.	Antoni Świerzbiński.
Sekretarz I-ej kl.	Zdzisław Maciejowski.

WŁOCHY. Rzym. Piazza Aracoelli 26.

Konsul I-ej kl. z funkc. konsula generalnego	Bronisław Janiszowski.
Sekretarz I-ej kl.	Marjan Kossow.

AGENTURY KONSULARNE.

ESTONJA I ŁOTWA.

Lipawa.

Kierownik Ag. Konsularnej, Sekr. II kl.	Zygmunt Czeczott-Danilewicz.

Rewel.

Ajent konsularny	Wacław Matusewicz.

Ryga.

Ajent konsularny.	Juljan Salcewicz.

PAŃSTWO SERBÓW, CHORWATÓW i SŁOWEŃCÓW. Lubłana.

Prowizoryczny kierown. Ajencji	Mieczysław Mistat.

Adresy przedstawicielstw zagranicznych w Warszawie.

ANGLJA. Poselstwo. Nowy Świat 18., tel. 19—91.

J. E. Horace George Montagu Rumbold, Baronet	Poseł nadzwyczajny i minister upełnomocniony,
Percy Loraine, Baronet	Sekr. Poselstwa I kl.
Richard Kimens	Attaché handlowy, Piękna 6, tel. 34—13,
Cavendish Bentinck	Sekretarz Poselstwa III kl., Szopena 2,
R. M. Buchan	Sekretarz osobisty ministra, Nowowiejska 18.

Konsulat i biuro paszportowe, Piękna 6, tel. 34—13, (godz. przyj. od 9—1).

Frank Savery	Konsul.

Misja Wojskowa, Krak. Przedm. Nr. 15.

Jenerał bryg. Carton de Wiart	Szef misji, Kredytowa 12, tel. 24—31,
Major Campbell Krook	
Kapitan Maule	

Misja dla spraw morskich, Bielańska 14, Tel. 258.

Komandor E. L. Wharton R. N.	Szef misji,
Por.-komand. Gore-Browne R. N.	Oficer rachunkowy,
Por.-komand. H. F. B. Maxse R. N.	Oficer rachunkowy,
Porucznik G. W. S. Childs R. N.	Sekretarz,
Por. Edgar W. Buchanan R. N.	Sekretarz.

AUSTRJA. Delegacja, Al. Jerozolimskie 70.

Franciszek hr. Firmian	Delegat rządu austrjackiego.
Alphonse Knaffl-Lenz	Sekretarz, Nowowiejska 8.

Biuro paszportowe, Długa, 2 (od godz. 9 do 1).

BELGJA. Poselstwo, Hotel Europejski.

J. E. Max van Ypersele de Strihou	Poseł nadzwyczajny i **minister** upełnomocniony.

Konsulat i **Biuro paszportowe**, Hipoteczna 3, m. 8 (od 1 do 2).

Albert Remès	Konsul przydzielony do Poselstwa.

BRAZYLJA. Konsulat, Wilcza 44. (Biuro Paszportowe od godz. 4—5).

Kupniewski	Konsul.

CZECHOSŁOWACJA. Delegacja i Biuro paszportowe, Wielka 33, (od 9—1).

Vladimir Radimsky	Delegat, Moniuszki 1-a, tel. 26-24.
Vaclaw Dresler	Sekretarz Legacji,
Dr. Franciszek Neugebauer	Sekretarz II klasy.
Zikmund Konecny	Attaché handlowy.

DANJA. Poselstwo, Kredytowa 8, tel. 32—60. (**Biuro paszportowe**, Mazowiecka 7, od 10—1).

Paul Victor Bigler	Radca legacyjny, **chargé** d'affaires.

Konsulat, Wierzbowa 8.

Bolesław Eiger	Konsul.

FINLANDJA. Przedstawicielstwo, Hotel Bristol.

Karl Volter Boris Gyllenbögel.	Przedstawiciel rzadu finlandzkiego.
Pułk.-por. Conrad Ernst	Attaché.

FRANCJA. Poselstwo, Al. Ujazdowskie 31 i Al. Róż 2, tel. 69—73.

J. E. M. Eugéne Pralon	Poseł nadzwyczajny i minister upełnomocniony, Al. Ujazdowskie 31. Tel. 21.50.
Baron Prosper de Barante	Radca legacyjny,
Grandin de l'Eprevier	Sekretarz Poselstwa, Smolna 36.
Paul Neyrac	Sekretarz-archiwista i sekretarz osobisty ministra,
Eugéne Rey	Chargé kancelarji dyplomatyczn. i spraw ekonomicznych,
Kapitan Albert Lepinte	Attaché, Al. Róż 2,
Maxime Vicaire	Attaché,
Porucznik Brissaud-Desmaillet	Attaché,
Jerzy Lewandowski	Attaché, Kredytowa 3,
Por.-Pulkown. Roger Prévost	Attaché wojskowy, Marszałk. 81.

Konsulat i Biuro paszportowe, Al. Róż 2, (godz. przyj. od 10—1).

Luis Eugéne Henri La Combe	Konsul, Mokotowska 12.
Gaston Ducousso	Wicekonsul. Hotel Bristol.

GRECJA. Konsulat, Biuro Paszportowe, Foksal 16 (od godz. 9—10 i 5—7).

Felsenhardt-Skalski	Konsul.

HISZPANJA. Legacja, Hotel Bristol.

Biuro paszportowe, Piękna 06 a, od 3—6.

Francisco Gutierriez de Aguera	Ambasador J. Kr. M.. Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny.
Fernando Gomez Contreras	Chargé d'affaires,
Casimir Granzow de la Cerda	Dyrektor kancelarji.

Konsulat, Jerozolimska 30.

Eduardo Saenz de Santander	Konsul, Hotel Europejski.

HOLANDJA. **Konsulat**, Śniadeckich 4.

P. Peereboom	Konsul.

Biuro Paszportowe, Al. Ujazdowskie 19, od 3—5, poniedz., środa i piątek.

JAPONJA. Misja Wojskowa, Szopena 6.

Kapitan Yamavaki	Szef misji.

Konsulat, Zielna 45 (Biuro paszportowe od 10—12).

Goldfeder	Konsul.

ŁOTWA. Przedstawicielstwo **Dyplomatyczne**. Hotel Victoria.

Attis Keninsch	Przedstawiciel dyplomatyczny Łotwy w Polsce, Jasna 17.
Piotr Olinsch	Sekretarz, Sienkiewicza 4.
Reinhold Lasdin	Szef biura informacyjn. legacji łotewskiej w Polsce, Hotel Victoria.
Henryk Steinman	Attaché handlowy, Sienkiewicza Nr. 4.
Kapitan Hartman	Attaché wojskowy, Hotel Angielski.
Porucznik Ulmanis	Pomocnik Attaché wojskowego

NORWEGJA. Poselstwo, Hotel Bristol.

Dr. Samuel Eyde	Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny.
Alfred Danielsen	Sekretarz I-ej klasy.
Tryggve Holthe	Attaché.

Konsulat, Hipoteczna 1.

K. Krzyżański	Wicekonsul.

Biuro Paszportowe, Daniłowiczowska 16, od godz. 11—12.

PERSJA. Konsulat, Biuro Paszportowe, Piękna 10 (od godz. 10—1).

P. Wertheim	Konsul.

PORTUGALJA. Konsulat, Ś-to Krzyska 28, m. 3. Biuro Paszportowe od 1—2.

Bar. Lesser	Konsul.

ROSJA. Misja Dyplomatyczna, Hotel Bristol.

Jerzy Kutiepoff	Szef Misji,
Walujeff	Sekretarz.
Lawroff	Sekretarz,
Książę Meszczerskij	Attaché,
Pułk. Dolinskij	Ajent wojskowy.

RUMUNJA. Poselstwo, Wiejska 10, tel. 27—07. (Biuro paszportowe czynne od 3—5).

J. E. Aleksander G. Florescu	Poseł nadzwyczajny i minister upełnomocniony,
Aleksander N. Jacowaky	Radca legacyjny, Hotel Europ.

Konsulat, Hotel Europejski.

Demetre A. Mincu	Konsul i attaché przy Poselstwie.

Misja Wojskowa, Kredytowa 9.

Pułk.-Por. Badulescu	Szef misji,
Kapit. Raoul Dobrzański	Marszałkowska 153.

SERBJA. Poselstwo. Hotel Europejski.

Iorem Tadić	Chargé d'affaires.
Louis Kosèr	Attaché.
Georges Djouritchitch	Attaché, kierownik kancelarji.

Konsulat i Biuro Paszportowe, Senatorska 36 (od godz. 10—12).

Maurycy Seydel	Konsul.

STANY ZJEDNOCZONE. Poselstwo, Senatorska 37, tel. 310-36, 310-39, 17-59.

J. E. Hon. Hugh Gibson	Poseł nadzwyczajny i minister upełnomocniony,
John Campbell White	Sekretarz Poselstwa I kl.,
Frédéric R. Dolbeare	Sekretarz Poselstwa,
Arthur Bliss Lane	Sekretarz Poselstwa II kl.,
Jay Pierrepont Moffat	Sekretarz Poselstwa III kl.,
Pułk.-por. E. E. Farman	Attaché wojskowy, Bielańska 14, tel. 104.45.
Major F. A. Fibich	Attaché wojskowy, pomocnik,
Major H. L. Mc. Bride	Attaché wojskowy, pomocnik,
Kapitan Trevor W. Swett	Attaché wojskowy, pomocnik,
Kapitan C. A. Abele, Gdańsk	Attaché dla spraw morskich.
Dr. Luis E. van Norman	Delegat handlowy.

Konsulat i Biuro Paszportowe, Fredry 8 (od godz. 10—1).

H. A. Mc. Bride	Konsul, Al. Jerozol. 35,
L. A. Gourley	Wicekonsul.

STOLICA APOSTOLSKA. Książęca 21. Tel. 957 (woj.).

J. E. Mons. Achille Ratti, arcb. Lepantu.	Nuncjusz papieski,
Mons. Pellegrinetti	Audytor nuncjusza.

SZWAJCARJA. Konsulat i Biuro Paszportowe, Hoża 48 (od godz. 4—6).

Sulf	Konsul.

SZWECJA. Poselstwo, Zielna 37, tel. 16=00 i 50=00.

Ivan Danielsson	Minister upełnomocniony chargé d'affaires, Hotel Bristol.
Kapitan Petersen	Attaché honorowy, Hotel Bristol,
Carl Allan Meyer	Attaché honorowy, Hotel Bristol,
Kapit. Axel Claesson	Attaché honorowy, Hotel Bristol,

Konsulat i Biuro Paszportowe, Zielna 37 (od godz. 10—1).

A. Olędzki	Konsul.

WĘGRY. Delegacja węgierska, Hortensja 6, tel. 552 (woj.).

Hr. Csekonics	Delegat,

Węgierskie Biuro Paszportowe, Hortensja 6 (od godz. 9—1).

WŁOCHY. Poselstwo, Krak.=Przedm. 32, pał. Potockich.

J. E. Francesco Tommasini	Poseł nadzwyczajny i minister upełnomocniony,
Markiz Compans de Bri=chanteau	Radca legacyjny, Hotel Bristol,
Kapit. kaw. hr. Georges Vicino=Pallavicino	Attaché, Hotel Europejski,
Erich Suchert, por. piech.	Attaché, Hotel Bristol,
Corvi Menotti	Attaché handlowy.

Misja Wojskowa, Hotel Bristol, tel. 325.

Jener. Giovanni Romei Longhena	Szef misji, Hotel Europejski.
Major Stabille	
Kapitan kawalerji Mauro hr. Paolozzi	Pomocnik Attaché wojskowego.
Pułk.=por. Mario Tonini	Delegowany do Poznania.

Konsulat i Biuro Paszportowe, Krak.=Przedm. 32 (od godz. 10—2).

Paul G. Brenna	Konsul, attaché przy Poselstwie.

Adresy Władz Państwowych w Warszawie.

Prezydjum Rady Ministrów — Krak.-Przedm. 46, pałac Namiestnikowski.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Departament Polityczno-Dyplomatyczny — Miodowa 22,
Departament Prawno-Administracyjny — pałac Brühla,
Sekretarjat Generalny — pałac Brühla,
Biuro Prac Kongresowych — pałac Kronenberga,
Bibljoteka — pałac Kronenberga.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — Nowy-Świat 69.

Główna Komenda Policji — Nowy-Świat 67,
Wydział Prasowy — Plac Saski 9,
Naczelnik policji pow. Warszawskiego — Wierzbowa 6,
" " komun. na st. Warsz. — Senatorska 12.

Ministerstwo Spraw Wojskowych — Zamek.

Departament Mobiliz.-Organiz. — Zamek,
Inspektorat Budynków Wojskowych — Zamek,
Depart. Informacyjny — Krak.-Przedm. 36,
" Szkolnictwa wojskowego — Królewska 2,
" do spraw personalnych — Krak.-Przedm. 36,
" wojskowo-prawny — Plac Saski 5,
" Artyleryjski — pałac Mostowskich, Przejazd 15,
" do spraw koni i taborów — Królewska 35,
" sanitarny — Nalewki 3,
" gospodarczy — Nalewki 4,
Sekcja Żeglugi napowietrznej — Mokotów,
" Weterynaryjna — Królewska 35,
" Opieki — Bracka 16,
Emerytalna Komisja Likwidacyjna — Nalewki 4,
Departament do spraw morskich—pałac Mostowskich, Przejazd 15.
Inspektoraty Generalne:
Piechoty — Korpus kadetów,
Jazdy — Plac Saski 2,
Artylerji — Plac Saski 7,
Kurja biskupia — Krak.-Przedm. 11.
Inspektoraty:
Szkół wojskowych piechoty — Al. Belwederska 21,
Wojsk lotniczych — Mokotów,
Wojsk łączności — Galerja Luksemburga,
Wojsk kolejowych — Wierzbowa 8,
Wojsk samochodowych — Królewska 35,
Wojsk taborowych — Królewska 35,
Żandarmerji — Czysta 8,
Straży Granicznej — Przejazd 5,
Obozów Jeńców — Zjazd 7,
Instytut wojskowo-techniczny — Wierzbowa 11,
Dowództwa okręgowe generalne w Poznaniu, Krakowie, Kielcach, Łodzi, Lublinie i Warszawie.

Ministerstwo Sprawiedliwości — Plac Krasińskich 5,
Sekcja służbowa — Pl. Krasińskich 5,
„ Wizytacyjna — Pl. Krasińskich 5,
„ Ustawodawcza — Pl. Krasińskich 12,
„ Administracyjna — Długa 7,
„ Więzienna — Długa 7,
Kancelarja Min. Sprawiedliwości — Pl. Krasińskich 5,
Sekretarjat Generalny — Pl. Krasińskich 5,
Dziennik Ustaw i Dziennik Urzędowy Min. Spr. — Pl. Kras. 12,
Sąd Najwyższy — Pl. Krasińskich 5,
Sąd Apelacyjny — Pl. Krasińskich 5,
Sąd Okręgowy — Miodowa 11,
Prokuratorja Generalna Rzpltej Polskiej — Leszno 5;
Sądy Okręgowe w b. Królestwie: Łomża, Siedice, Mława, Płock, Łowicz, Częstochowa, Sosnowiec, Biała, Suwałki, Lublin, Piotrków, Kielce, Radom, Zamość;
Sądy krajowe Wyższe w Galicji: w Krakowie i Lwowie;
Sądy kolegjalne znajdują się w następujących miastach: Kraków, Jasło, Kołomyja, Nowy Sącz, Rzeszów, Tarnów, Wadowice, Lwów, Brzeżany, Czortków, Przemyśl, Sambor, Stryj, Sanok, Tarnopol, Złoczów.

Ministerstwo Skarbu — Nowy-Świat 69:
Sekcja Administracyjno-Osobowa — Nowy-Świat 69,
„ Kredytowa — Nowy-Świat 67,
„ Budżetowa — Nowy-Świat 69,
„ Opłat skarbowych — Kredytowa 9,
„ Podatków bezpośrednich — Kredytowa 9,
„ Monopolowa — Kredytowa 9,
Dyrekcja monopolu spirytusowego — Kredytowa 9,
„ „ tytoniowego — Chmielna 36,
Naczelna Dyrekcja Ceł — Rymarska 5.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych — Senatorska 15:
Państwowy Instytut Meteorologiczny — Śniadeckich 8,
Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego — Puławy,
Urząd Stadnin Państwowych — Krak.-Przedm. 32,
Państwowe Laboratorjum Weterynaryjne — Wiejska 4-6-8.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu — Elektoralna 2:
Sekcja Górniczo-Hutnicza — Jasna 8,
Urząd Patentowy — Królewska 23,
„ Miar — Piękna 66,
„ Elektryfikacyjny — Foksal 11.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — Bagatela 12:
Sekcja Szkolnictwa Powszechnego — Al. Ujazdowskie 20,
„ Szkół Średnich — Plac Trzech Krzyży 8,
„ Szkół Zawodowych — Al. Ujazdowskie 37,
„ Nauki i Szkół Wyższych — Szopena 1,
Wydział Finansowy — Al. Ujazdowskie 37,
„ Statystyczny — Al. Ujazdowskie 37.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — Rysia 1:

Sekcja Ubezpieczeń Społecznych — Rysia 3,
„ Emigracji i pośrednictwa pracy — Pl. Warecki 8,
Urzędy Okręgowe Inspekcji Pracy:
Główny inspektorat pracy — Rysia 1,
m. Warszawy i pow. warsz. — Pl. Dąbrowskiego 1,
Ziemia Warsz. i Płocka bez miasta Warsz. i pow. warsz. — Pl. Dąbrowskiego 1,
Łódź i okolice, ziemia Kaliska — Sienkiewicza 3,
Częstochowa i Zagłębie — Częstochowa, Al. II 35, m. 1,
Ziemia Radomska i Kielecka — Radom,
Ziemia Lubelska — Lublin,
Ziemia Łomżyńska, Suwalska i Siedlecka — Siedlce.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego — Al. Ujazdowskie 3:

Ministerstwo Robót Publicznych — Kredytowa 9:

Sekcja wód niespławnych — Al. Jerozolimskie 70.
„ Pomiarowa — Niecała 3.

Ministerstwo Aprowizacji — Żórawia 44:

Sekcja dla ziem b. zaboru austrjackiego — Kraków,
„ Sekcja Likwidacyjna — Nowogrodzka 41,
Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby — Krak.-Przedm. 55,
Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją — Przeskok 2,
Państwowy Urząd Zaopatrywania Pracowników Państwowych — Mazowiecka 7,
Urząd Ziemniaczany — Piękna 39,
Urząd Zbożowy — Jasna 11.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów — Pl. Warecki, Gmach Główny Poczty.

Ministerstwo Kolei Żelaznych — Nowy-Świat 14:

Dyrekcja Kolei Państwowych w Warszawie — Al. Jerozol. 17,
Wydział Drogowy — Pl. Trzech Krzyży 8,
„ Prawny — Al. Jerozolimskie 56,
„ Spraw Gruntowych — Al. Jerozol. 56,
„ Kolei Dojazdowych — Al. Jerozol. 56,
„ Mechaniczny — Bracka 14,
„ Elektrotechniczny — Nowy-Świat 14,
„ Ruchu — Al. Jerozolimskie 90,
„ Handlowy — Chmielna 71,
„ Finansowy — Gmach dworca Kolei W.-W.,
„ Telegrafu — Bracka 14,
„ Dochodów — Al. Jerozolimska 92,
„ Szkolny — Marszałkowska 1,
„ Aprowizacji — Chmielna 7,
Dyrekcja Budowy — Wiejska 3,

Ministerstwo Kultury i Sztuki — Ordynacka 15.

Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej — Ś-to Krzyska 30:

Warszawski Wydział Gospodarczy — Mokotowska 14,
Warszawskie Biuro Prezydjalne — Mokotowska 14,

Biuro Delegatów poszczególnych Departamentów Poznańskich — Mokotowska 14.

Główny Urząd Likwidacyjny — Foksal 3,
Główny Urząd Ziemski — Al. Ujazdowskie 7,
Najwyższa Izba Kontroli Państwa — Daniłowiczowska 18,
Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich przy naczelnem dowództwie wojsk polskich — Generalny Komisarjat w Wilnie, Ekspozytura w Warszawie — Kredytowa 2,
Państwowy Urząd do Spraw Powrotu Jeńców, Uchodźców i Robotników — Królewska 33,
Główny Urząd Statystyczny — Jasna 10,
Komisarjat Rządu na m. Warszawę — Ratusz, Senatorska 16.

Adres Redakcji i Administracji.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych mieści się w Warszawie w Pałacu Brühlowskim — ul. Fredry 1, pokój Nr. 64. Cena numeru pojedyńczego Mk. 2.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych.

Nr. 8379.